

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEESEN NIMI

Anidulafungin STADA 100 mg kuiva-aine välikonsentraatiksi infuusionestettä varten, liuos.

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Yksi injektiopullo sisältää 100 mg anidulafungiinia.

Käyttövalmiiksi saatettu liuos sisältää 3,33 mg/ml anidulafungiinia ja laimennettu liuos 0,77 mg/ml anidulafungiinia.

Täydellinen apuaineluetelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Kuiva-aine välikonsentraatiksi infuusionestettä varten, liuos.

Valkoinen tai lähes valkoinen jauhe, jossa ei ole näkyviä kontaminaation merkkejä.

Käyttövalmiiksi saatetun liuoksen pH on 3,5–5,5.

4. KLIINISET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Invasiivisen kandidiaasin hoitoon aikuisille ja pediatrisille potilaalle (iältään 1 kuukaudesta alle 18-vuotiaalle) (ks. kohdat 4.4 ja 5.1).

4.2 Annostus ja antotapa

Hoito Anidulafungin Stada 100 mg kuiva-aine välikonsentraatiksi infuusionestettä varten, liuos - valmisteella on aloitettava sellaisen lääkärin toimesta, jolla on kokemusta invasiivisten sieni-infektioiden hoidosta.

Annostus

Sieniviljely on tehtävä ennen hoidon aloittamista. Hoidon voi aloittaa jo ennen viljelytuloksia, joiden valmistuttua hoitoa voi tarvittaessa muuttaa.

Aikuispotilaat (annostus ja hoidon kesto)

Ensimmäisenä päivänä annetaan yksi 200 mg:n kyllästysannos ja sen jälkeen 100 mg päivittäin. Hoidon kesto riippuu potilaan klinisestä vasteesta.

Hoidon kesto

Sienilääkitystä annetaan yleensä vähintään 14 päivän ajan viimeisen positiivisen viljelytuloksen jälkeen.

Tiedot pidemmästä kuin 35 päivän hoidosta 100 mg:n annoksella ovat riittämättömiä.

Potilaat, joilla on heikentynyt munuaisten ja maksan toiminta

Annostusta ei tarvitse muuttaa potilaalle, joiden maksan toiminta on heikentynyt lievästi, kohtalaisesti tai vaikeasti. Annostusta ei tarvitse muuttaa munuaisten vajaatoimintapotilaalle vajaatoiminnan asteesta

riippumatta, ei myöskään dialyysihoitoa saaville potilaille. Anidulafungin Stadan voi antaa hemodialyysin ajotuksesta riippumatta (ks. kohta 5.2).

Muut erityisryhmät

Annostusta ei tarvitse muuttaa aikuispotilaille sukupuolen, ruumiinpainon, rodun, HIV -positiivisuuden tai korkean iän vuoksi (ks. kohta 5.2).

Pediatriset potilaat (iältään 1 kuukaudesta alle 18 vuoteen) (annostus ja hoidon kesto)

Ensimmäisenä päivänä annetaan yksi 3,0 mg/kg (enintään 200 mg) kyllästysannos ja sen jälkeen ylläpitoannos 1,5 mg/kg (enintään 100 mg) päivittäin.

Hoidon kesto riippuu potilaan klinisestä vasteesta.

Sienilääkitystä annetaan yleensä vähintään 14 päivän ajan viimeisen positiivisen viljelytuloksen jälkeen.

Anidulafungiinin turvallisuutta ja tehoa vastasyntyneiden vauvojen (alle 1 kuukauden ikäisten) hoidossa ei ole varmistettu (ks. kohta 4.4).

Antotapa

Vain laskimoon.

Anidulafungin Stada saatetaan käyttövalmiaksi liuottamalla kuiva-aine injektionesteisiin käytettäväällä vedellä pitoisuuteen 3,33 mg/ml ja saatu välikonsentraattiliuos laimennetaan vielä lopulliseksi infuusioliuokseksi pitoisuuteen 0,77 mg/ml. Pediatrisille potilaille annoksen antamiseksi tarvittava infuusioliuostilavuus riippuu lapsen painosta. Ks. kohdasta 6.6. ohjeet lääkevalmisteen saattamisesta käyttökuntaan ennen lääkkeen antoa. Käyttökuntaan saatettu valmiste on kirkas, väritön tai keltainen liuos.

Anidulafungin Stada -infuusion suositeltava enimmäisnopeus on 1,1 mg/min (vastaa 1,4 ml:aa/min, kun kuiva-aine on liuotettu ja laimennettu ohjeen mukaan). Kun anidulafungiini-infusion enimmäisnopeus on 1,1 mg/min, infuusioon liittyviä reaktioita esiintyy harvemmin (ks. kohta 4.4).

Anidulafungin Stadaa ei saa antaa bolusinjektiona.

4.3 Vasta-aiheet

Yliherkkyyys vaikuttavalle aineelle tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille.

Yliherkkyyys muille ekinokandiiniryhmän lääkevalmisteille.

4.4 Varoitukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Anidulafungiinin käyttöä ei ole tutkittu potilailla, joilla on kandidaendokardiitti, osteomyeliitti tai menigiitti.

Anidulafungiinin teho on arvioitu vain pienellä määrellä neutropeniapotilaita (ks. kohta 5.1).

Pediatriset potilaat

Anidulafungiinihuoitoa ei suositella vastasyntyneille vauvoille (alle 1 kuukauden ikäisille).

Vastasyntyneiden vauvojen hoito edellyttää, että se kattaa disseminoituneen kandidiaasin, myös keskushermiston kandidiaasin; ei-kliiniset infektiomallit osoittavat, että riittävä keskushermostoon penetroituminen edellyttää suurempia anidulafungiinannoksia (ks. kohta 5.3), jolloin valmisteen

apuaineena sisältämän polysorbaatti 80:n annos on suurempi. Kirjallisuudessa on raportoitu, että suuriin polysorbaattiannoksiin on vastasyntyneillä liittynyt mahdollisesti hengenvaarallista toksisuutta.

Kohdan 4.2 suosituksia suurempien anidulafungiinien annosten tehon ja turvallisuuden tueksi ei ole kliinisää tie toja.

Maksavaikutukset

Anidulafungiinia saaneilla terveillä tutkimushenkilöillä ja potilailla on todettu kohonneita maksavaikuttavia vaikutuksia. Joillakin potilailla, joilla oli jokin vakava lääketieteellinen perussairaus ja jotka saivat anidulafungiinin lisäksi monia lääkkeitä samanaikaisesti, on ilmennyt kliinisesti merkittäviä maksan poikkeavuuksia. Merkittävä maksan toimintahäiriö, maksatulehdus ja maksan vajaatoiminta olivat melko harvinaisia kliinisissä tutkimuksissa. Jos potilaan maksavaikuttavat ovat koholla anidulafungiinhoidon aikana, on potilasta seurattava maksan toiminnan heikkenemisen varalta ja arvioitava anidulafungiinhoidon jatkamisen hyöty-/riskisuhde.

Yliherkkyyys-/anafylaktiset reaktiot

Anidulafungiinhoidon aikana on raportoitu ilmenneen anafylaktisia reaktioita, mukaan lukien anafylaktista sakkia. Jos näitä reaktioita ilmaantuu, anidulafungiininhoito tulee lopettaa ja tarkoitukseenmukainen hoito on aloitettava.

Infuusioon liittyvät reaktiot

Anidulafungiinhoidon yhteydessä on havaittu infuusioon liittyviä reaktioita, mukaan lukien ihottuma, urtikaria, punoitus, kutina, hengenahdistus, bronkospasmi ja hypotensio. Kun anidulafungiini-infusion enimmäisnopeus on 1,1 mg/min, infuusioon liittyviä reaktioita esiintyy harvemmin.

Ei-kliinisessä (rotta)tutkimuksessa on todettu, että anesteettien samanaikainen anto pahentaa infuusioon liittyviä reaktioita (ks. kohta 5.3). Tämän kliinistä merkitystä ei tiedetä. Varovaisuutta on kuitenkin noudatettava anidulafungiinin ja anesteettien samanaikaisessa annossa.

Natriumin määrä

Tämä lääkevalmiste sisältää alle 1 mmol (23 mg) natriumia per injektiopullo eli sen voidaan sanoa olevan ”natriumiton”.

Tämä lääkevalmiste voidaan laimentaa natriumia sisältäviin liuoksiin (ks. kohta 6.6), mikä pitää ottaa huomioon potilaan kaikista lähteistä saamassa natriumin kokonaismääärässä.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Anidulafungiini ei ole sytokromi P450 -isoentsyymin (1A2, 2B6, 2C8, 2C9, 2C19, 2D6, 3A) kliinisesti merkittävä substraatti, induktori tai estääjä. On kuitenkin huomattavaa, että *in vitro* -tutkimukset eivät poissulje kokonaan yhteisvaikutuksia *in vivo*.

Lääkeyhteisvaikutustutkimukset on tehty anidulafungiilla ja sellaisilla muilla lääkevalmisteilla, joita todennäköisesti käytetään anidulafungiinin kanssa samanaikaisesti. Sen paremmin anidulafungiinin kuin sen kanssa samanaikaisesti annettavan siklosporiinin, vorikonatsolin tai takrolimusin annostusta ei suositella muuttavaksi. Anidulafungiini-annostuksen muuttamista ei suositella myöskään silloin, kun potilas saa samanaikaisesti amfoterisiimi B:tä tai rifampisiinia.

Pediatriset potilaat

Yhteisvaikutuksia on tutkittu vain aikuisille tehdynissä tutkimuksissa.

4.6 He deImällisyys, raskaus ja imetys

Raskaus

Anidulafungiinin käyttöä raskaana oleville naisille ei ole tutkittu. Eläintutkimuksissa on havaittu lisääntymistoksisuutta (ks. kohta 5.3).

Anidulafungiinin käyttöä raskausaikana ei suositella, ellei hyöty äidille ole selvästi merkittävämpi kuin mahdollinen riski sikiölle.

Imetys

Ei tiedetä, erityykö anidulafungiini rintamaitoon. Saatavilla oleva farmakodynaaminen/toksikologinen tieto eläimistä on osoittanut anidulafungiinin eritymistä maitoon.

Imeväiseen kohdistuvia riskejä ei voida poissulkea. On päättävä, lopetetaanko rintaruokinta vai lopetetaanko/keskeytetäänkö anidulafungiinilaitto, ottaen huomioon rintaruokinnasta aiheutuvat hyödyt lapselle ja hoidosta koituvat hyödyt naiselle.

Hedelmällisyys

Anidulafungiinilla uros- ja naarasrotilla tehdyissä tutkimuksissa ei todettu vaikutuksia fertilitetille (ks. kohta 5.3).

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn

Ei merkityksellinen.

4.8 Haimavaikutukset

Turvallisuusprofiiliin yhteenvetö

Anidulafungiinilla on ilmoitettu infuusioon liittyviä haimavaikutuksia kliinisissä tutkimuksissa: tällaisia vaikutuksia olivat ihottuma, kutina, hengenahdistus, bronkospasmi, hypotensio (yleisiä) punoitus, kuumat aallot ja nokkosihottuma (melko harvinainen). Yhteenvetö näistä haimavaikutuksista on esitetty taulukossa 1 (ks. kohta 4.4).

Haimavaikutustaulukko

Seuraavassa taulukossa on esitetty lääkkeeseen liittyvät, kaikista syistä johtuvat haimavaikutukset (MedDRA termit) 840 tutkittavalla, jotka saivat 100 mg:n annoksen anidulafungiinia yleisyyssluokissa hyvin yleinen ($\geq 1/10$), yleinen ($\geq 1/100, < 1/10$), melko harvinainen ($\geq 1/1\,000, < 1/100$), harvinainen ($\geq 1/10\,000, < 1/1000$) tai hyvin harvinainen ($< 1/10\,000$), sekä yleisyyssluokassa tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä esiintyvyyden arviointiin) spontaaniraporteissa ilmoitetut haimavaikutukset. Haimavaikutukset on esitetty kussakin yleisyyssluokassa haimavaikutuksen vakavuuden mukaan alenevassa järjestyksessä.

Taulukko 1. Haimavaikutukset

Elinjärjestelmä	Hyvin yleinen $\geq 1/10$	Yleinen $\geq 1/100, < 1/10$	Melko harvinainen $\geq 1/1000, < 1/100$	Harvinainen $\geq 1/10\,000, < 1/1000$	Hyvin harvinainen $< 1/10\,000$	Tunte-maton
Veri ja imukudos			Hyytymis-häiriöt			

Immuuni-järjestelmä						Anafylaktinen sokki, anafylaktinen reaktio*
Aineenvaihdunta ja ravitsemus	Hypokalemia	Hyperglykemia				
Hermosto		Kouristus, päänsärky				
Verisuonisto		Hypotensio, hypertensio	Kasvojen punoitus ja kuumotus, kuumat aallot			
Hengitys-elimet, rintakehä ja väli-karsina		Bronko-spasmi, hengen-ahdistus				
Ruoansulatus-elimistö	Ripuli, pahoinvoointi	Oksentelu	Ylävatsakipu			
Maksa ja sappi		Kohonnut alaniini-amino-transfераasi, kohonnut veren alkalinen fosfataasi, kohonnut aspartaatti-amino-transfераasi, kohonnut veren bilirubiini, bilirubiini	Kohonnut gamma-glutamyyli-transfераasi			
Iho ja ihonalainen kudos		Ihottuma, kutina	Nokkosihottuma			
Munuaiset ja virtsatiet		Kohonnut veren kreatiini				
Yleisoireet ja antopaikassa todettavat haitat			Kipu infuusio-kohdassa			

*ks. kohta 4.4.

Pediatriset potilaat

Anidulafungiin turvallisuutta tutkittiin prospektiivisessä, avoimessa, vertailemattomassa pediatrisessa tutkimuksessa 68 pediatrisella potilaalla (iältään 1 kuukaudesta alle 18 vuoteen), joilla oli invasiivinen

kandidiaasi, kandidemia mukaan lukien (ks. kohta 5.1). Tiettyjen maksan ja sapen haittavaikutusten, mukaan lukien suurentuneen alaniinaminotransfераasipitoisuuden (ALAT) ja suurentuneen aspartaattiaminotransfераasipitoisuuden (ASAT), esiintyvyyden havaitti suurentuneen yleisemmin näillä pediatrisilla potilailla (7–10 %) kuin aikuisilla (2 %). Perussairauden vaikeusasteen mahdollisuus tai erot ovat saattaneet osaltaan vaikuttaa tähän, mutta sitä ei voida sulkea pois, että maksan ja sapen haittavaikutuksia esiintyy pediatrisilla potilailla paljon useammin kuin aikuisilla.

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisten hyöty-haittatasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea
Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri
PL 55
00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Kuten aina yliannostuksessa, elintoinintoja tukevaa hoitoa on annettava tarpeen mukaan. Yliannostuksen sattuessa voi ilmetä kohdassa 4.8 mainittuja haittavaikutuksia.

Klinisissä tutkimuksissa annettiin tahattomasti yksi 400 mg:n kerta-annos anidulafungiinia kyllästysannoksesta: mitään klinisiä haittareaktioita ei ilmoitettu. Tutkimuksessa, jossa 10 terveelle tutkimushenkilölle annettiin 260 mg:n kyllästysannos ja sen jälkeen 130 mg päivittäin, ei ilmoitettu annosta rajoittavaa toksisuutta. Näistä kymmenestä tutkimushenkilöstä kolmella transaminaasiarvor kohosivat ($\leq 3 \times$ normaalilin vaihteluvälin yläraja-arvo) ohimenevästi ja oireettomasti.

Pediatrisilla potilailla tehdyn klinisen tutkimuksen aikana yksi tutkittava sai kaksi anidulafungiinannosta, jotka olivat 143 % tarkoitetusta annoksesta. Klinisiä haittavaikutuksia ei raportoitu.

Anidulafungin Stada 100 mg kuiva-aine välikonsentraatiaksi infuusionestettä varten, liuos ei ole dialysoitavissa.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamika

Farmakoterapeutinen ryhmä: Systeemiset sienilääkkeet, muut systeemiset sienilääkkeet, ATC-koodi: J02AX06

Vaikutusmekanismi

Anidulafungiini on semisynteettinen ekinokandiini, lipopeptidi, joka on syntetisoitu *Aspergillus nidulans*-homesienien käymistuotteesta.

Anidulafungiini estää selektiivisesti 1,3-β-D-glukaanisyntaasi-entsyyymiä, jota on sienisolissa, mutta ei nisäkässolissa. Tämän seurauksena sienien soluseinämälle oleellisen aineosan, 1,3-β-D-glukaanin, muodostuminen estyy. Anidulafungiinilla on osoitettu fungisidista aktiivisuutta *Candida*-lajeja vastaan ja *Aspergillus fumigatus*-sienirihmojen kasvukohdissa.

Aktiivisuus *in vitro*

Anidulafungiinilla on osoitettu tehoa *in vitro* *C. albicans*-, *C. glabrata*-, *C. parapsilosis*-, *C. krusei*- ja *C. tropicalis* -lajeihin. Näiden löydösten kliinistä merkitystä on käsitelty kohdassa ”Kliininen teho ja turvallisuus”.

Kohdegeenin tietyillä alueilla esiintyvä mutaatioita sisältävä isolaatit on yhdistetty kliinisiin epäonnistumiin tai infektioiden uusiutumiin. Suurin osa kliinisistä tapauksista on koskenut kaspofungiinioitoa. Eläinkokeissa nämä mutaatiot ilmentävät kuitenkin ristiresistenssiä kaikille kolmelle ekinokandiinille, minkä vuoksi nämä isolaatit luokitellaan ekinokandiineille resistenteiksi, kunnes saadaan anidulafungiinia koskevia kliinisiä lisäkemuksia.

Anidulafungiinilla osoitettu teho *in vitro* *Candida*-lajeihin ei ole yhtenäistä. Erityisesti *C. parapsilosis* -lajia estäävät anidulafungiin pienimmät pitoisuudet (MIC) ovat korkeampia kuin muiden *Candida*-lajien kohdalla. European Committee on Antimicrobial Susceptibility Testing (EUCAST) -komitea on määrittänyt standardoidun teknikan *Candida*-lajien anidulafungiini -herkkyyden testaukseen sekä vastaavat antibioottien herkkyysraja-arvot.

Taulukko 2. EUCAST-raja-arvot

<i>Candida</i>-laji	MIC-raja-arvo (mg/l)	
	≤ S (Herkkä)	> R (Resistentti)
<i>Candida albicans</i>	0,03	0,03
<i>Candida glabrata</i>	0,06	0,06
<i>Candida tropicalis</i>	0,06	0,06
<i>Candida krusei</i>	0,06	0,06
<i>Candida parapsilosis</i>	4	4
<i>Muut Candida-lajit</i> ¹	Ei riittävää näytöä	

¹ Lajeista riippumattomia raja-arvoja on määritetty lähinnä farmakokineettisten ja farmakodynamisten tietojen perusteella ja ne ovat riippumattomia tietylle *Candida*-lajille annetuista MIC-jakaumista. Ne on tarkoitettu vain organismeille, joilla ei ole määritettyjä raja-arvoja.

Aktiivisuus *in vivo*

Parenteraalisesti annettu anidulafungiini tehosí *Candida*-lajeihin hiiri- ja rottamalleissa, joissa osalla koe-eläimistä vastustuskyky oli normaali ja osalla heikennetty. Anidulafungiinioito pidensi elossaoloaikaa ja myös vähensi elimen *Candida*-kuormaa määritetyissä, jotka tehtiin 24–96 tunnin kuluttua viimeisen hoitokerran jälkeen.

Koetarkoituksessa aiheutettuja infekcioita olivat mm. disseminoitunut *C. albicans* -infektio neutropeenille kaniineille, esofageaalinen/orofaryngeaalinen infekcio neutropeenille kaniineille, joilla oli flukonatsolille vastustuskykyinen *C. albicans*, ja disseminoitunut infekcio neutropeenille hiirille, joilla oli flukonatsolille vastustuskykyinen *C. glabrata*.

Kliininen teho ja turvallisuus

Kandidemia ja muut invasiivisen kandidaasin muodot

Anidulafungiinin turvallisuutta ja tehoa on arvioitu kolmannen vaiheen keskeisessä monikansallisessa monikeskustutkimussa, joka oli satunnaistettu ja kaksoissokkoutettu. Suurimmalla osalla tutkimukseen osallistuneista potilaista oli kandidemia, johon ei liittynyt neutropeniaa, ja pienellä osalla potilaista oli jokin syvän kudoksen *Candida*-infekcio tai märkäpesäkkeitä muodostava sairaus.

Tutkimuksesta poissuljettiin erityisesti sellaiset potilaat, joilla oli Candidan aiheuttama endokardiitti, osteomyeliitti tai meningoiti, tai joilla oli *C. krusei* aiheuttama infektio. Potilaat satunnaistettiin saamaan joko anidulafungiinia (200 mg:n kyllästysannos laskimoon ja sen jälkeen 100 mg laskimoon päivittäin) tai flukonatsolia (800 mg:n kyllästysannos laskimoon ja sen jälkeen 400 mg laskimoon päivittäin). Potilaat ositettiin APACHE II -pisteiden (≤ 20 ja > 20) ja neutropenian esiintymisen tai esiintymättömyyden mukaan. Hoitoa annettiin vähintään 14 päivää ja enintään 42 päivää. Molempien tutkimusryhmien potilaat saivat vaihtaa suun kautta annettavaan flukonatsoliin aikaisintaan 10 päivän laskimonsisäisen hoidon jälkeen edellyttäen, että he sietivät suun kautta annettavia lääkevalmisteita, olivat olleet kuumettaomia vähintään 24 tunnin ajan ja että viimeisimmät veriviljelyt olivat negatiivisia *Candida*-lajien suhteen.

Ne potilaat, jotka saivat vähintään yhden annoksen tutkimusläkettä ja joilta oli ennen tutkimukseen ottamista saatu positiivinen *Candida*-viljelytulos normaalisti steriiliistä kohdasta, otettiin mukaan modifioituun intent-to-treat (MITT) -populaatioon. MITT-populaatioiden ensisijaisessa tehoanalyysissa (kokonaivaste laskimonsisäisen hoidon lopputua) anidulafungiinia verrattiin flukonatsoliin ennalta määritellyssä kaksivaiheisessa tilastollisessa vertailussa (sama teho ja parempi teho). Kokonaivaste määriteltiin onnistuneeksi, silloin kun potilaan kliininen tila parani ja taudinauheuttajan eradikaatio osoitettiin mikrobiologisesti. Potilaita seurattiin kuuden viikon ajan hoidon päättymisen jälkeen.

Hoitoryhmiin satunnaistettiin 256 iältään 16–91-vuotiasta potilasta, jotka saivat vähintään yhden annoksen tutkimusläkettä. Lähtötilanteessa useimmiten eristetyt lajit olivat *C. albicans* (63,8 %:lla anidulafungiiryhmässä, 59,3 %:lla flukonatsoliryhmässä) ja sitten *C. glabrata* (15,7 %, 25,4 %), *C. parapsilosis* (10,2 %, 13,6 %) ja *C. tropicalis* (11,8 %, 9,3 %) – anidulafungiiryhmässä oli kolmea viimeksi mainittua lajia kutakin 20, 13 ja 15 isolaattia. Suurimmalla osalla potilaista APACHE II -pisteet olivat ≤ 20 , ja vain muutamalla oli neutropenia.

Taulukossa 3 on esitetty tehotiedot sekä yhdistettyinä että alaryhmittäin.

Taulukko 3. Hoidon kokonaionnistumineen MITT-populaatiossa: ensi- ja toissijaiset pääte muuttujat			
	Anidulafungiini	Flukonatsoli	Ryhmienvälinen ero ^a (95 % CI)
Laskimonsisäisen hoidon lopputua (ensisijainen pääte muuttuja)	96/127 (75,6 %)	71/118 (60,2 %)	15,42 (3,9; 27,0)
Vain kandidemia	88/116 (75,9 %)	63/103 (61,2 %)	14,7 (2,5; 26,9)
Muut steriilit paikat ^b	8/11 (72,7 %)	8/15 (53,3 %)	-
Peritonealineste/IA ^c -märkäpesäke	6/8	5/8	
Muu	2/3	3/7	
<i>C. albicans</i> ^d	60/74 (81,1 %)	38/61 (62,3 %)	-
Muu kuin <i>albicans</i> -laji ^d	32/45 (71,1 %)	27/45 (60,0 %)	-
APACHE II -pisteet ≤ 20	82/101 (81,2 %)	60/98 (61,2 %)	-
APACHE II -pisteet > 20	14/26 (53,8 %)	11/20 (55,0 %)	-
Ei neutropeniaa (ANC, soluja/mm ³ > 500)	94/124 (75,8 %)	69/114 (60,5 %)	-
Neutropenia (ANC, soluja/mm ³)	2/3	2/4	-

≤ 500)			
Toissijaiset pääte muuttujat			
Hoidon lopputua	94/127 (74,0 %)	67/118 (56,8 %)	17,24 (2,9; 31,6) ^e
2 viikon seuranta	82/127 (64,6 %)	58/118 (49,2 %)	15,41 (0,4; 30,4) ^e
6 viikon seuranta	71/127 (55,9 %)	52/118 (44,1 %)	11,84 (-3,4; 27,0) ^e

^a Laskettu: anidulafungiini miinus flukonatsoli

^b Joko samanaikainen kandidemia tai ei kandidemiaa

^c Intra-abdominaalinen

^d Tiedot potilaista, joilla oli lähtötilanteessa vain yksi taudinaihettaja.

^e 98,3 %:n luottamusvälit, sovitettu *post hoc* toissijaisten päätemuuttujien toistuvia vertailuja varten.

Taulukossa 4 on kuolleisuusluvut sekä anidulafungiini- että flukonatsoliryhmässä.

Taulukko 4. Kuolleisuus		
	Anidulafungiini	Flukonatsoli
Kokonaiskuolleisuus tutkimuksessa	29/127 (22,8 %)	37/118 (31,4 %)
Kuolleisuus hoidon aikana	10/127 (7,9 %)	17/118 (14,4 %)
<i>Candida</i> -infektiosta johtunut kuolleisuus	2/127 (1,6 %)	5/118 (4,2 %)

Neutropeenisiä potilaita koskevat lisätiedot

Anidulafungiinin tehoa (200 mg:n kyllästysannos laskimoon ja sen jälkeen 100 mg laskimoon päivittäin) aikuisilla neutropeenisillä (neutrofiilimäärä $\leq 0,5 \times 10^9/l$, leukosyyttimämäärä $\leq 0,5 \times 10^9/l$ tai tutkija on luokitellut potilaan neutropeeniseksi jo lähtötilanteessa) potilailla, joilla oli mikrobiologisesti varmistettu invasiivinen kandidiaasi, on arvioitu viidesstä prospektiivisesta tutkimuksesta yhdistetyistä tiedoista (1 vertailututkimus vs. kaspofungiini ja 4 avointa ei-vertailevaa tutkimusta). Hoitoa annettiin vähintään 14 päivää. Klinisesti stabiilit potilaat saivat vaihtaa suun kautta annettavaan atsolihoitoon aikaisintaan 5–10 päivän anidulafungiinhoidon jälkeen. Analyysissa oli mukana kaikkiaan 46 potilasta. Suurimmalla osalla potilaista oli ainoastaan kandidemia (84,8 %; 39/46). Lähtötilanteessa yleisimmin eristetyt patogeenit olivat *C. tropicalis* (34,8 %; 16/46), *C. krusei* (19,6 %; 9/46), *C. parapsilosis* (17,4 %; 8/46), *C. albicans* (15,2 %; 7/46) ja *C. glabrata* (15,2 %; 7/46). Onnistunut kokonaivaste laskimonsisäisen hoidon lopputua (ensisijainen päätepiste) oli 26/46 (56,5 %) ja koko hoidon lopputua 24/46 (52,2 %). Kaikista syistä johtuva kuolleisuus tutkimuksen loppumiseen saakka (6 viikon seurantakäynti) oli 21/46 (45,7 %).

Anidulafungiinin tehoa aikuisilla neutropeenisillä (absoluuttinen neutrofiilimäärä $\leq 0,5 \times 10^9/l$ lähtötilanteessa) potilailla, joilla oli invasiivinen kandidiaasi, on arvioitu prospektiivisessa, kaksoissokkoutetussa ja satunnaistetussa kontrolloidussa tutkimuksessa. Soveltuvat potilaat saivat joko anidulafungiinia (200 mg:n kyllästysannos laskimoon ja sen jälkeen 100 mg laskimoon päivittäin) tai kaspofungiinia (70 mg:n kyllästysannos laskimoon ja sen jälkeen 50 mg laskimoon päivittäin) (2:1 satunnaistaminen). Hoitoa annettiin vähintään 14 päivää. Klinisesti stabiilit potilaat saivat vaihtaa suun kautta annettavaan atsolihoitoon aikaisintaan 10 päivää kestäneen tutkimushoidon jälkeen. Tutkimuksessa oli mukana 14 neutropeenistä potilasta (anidulafungiini 11; kaspofungiini 3), joilla oli mikrobiologisesti varmistettu invasiivinen kandidiaasi (MITT-populaatio). Suurimmalla osalla potilaista oli ainoastaan kandidemia. Lähtötilanteessa yleisimmin eristetyt patogeenit olivat *C. tropicalis*

(anidulafungiini 4, kaspofungiini 0), *C. parapsilosis* (anidulafungiini 2, kaspofungiini 1), *C. krusei* (anidulafungiini 2, kaspofungiini 1), *C. ciferrii* (anidulafungiini 2, kaspofungiini 0). Onnistunut kokonaisvaste laskimonsisäisen hoidon loputtua (ensisijainen päätepiste) oli 8/11 (72,7 %) anidulafungiin kohdalla ja 3/3 (100,0 %) kaspofungiinin kohdalla (ero -27,3, 95 %-n CI -80,9, 40,3) sekä vastaavasti koko hoidon loputtua. Kaikista syistä johtuva kuolleisuus 6 viikon seurantakäyntiin saakka oli 4/11 (36,4 %) anidulafungiinin kohdalla (MITT populaatio) ja 2/3 (66,7 %) kaspofungiinin kohdalla.

Potilaat, joilla oli mikrobiologisesti vahvistettu invasiivinen kandidaasi (MITT-populaatio) ja neutropenia, tunnistettiin neljästä samalla tavoin suunnitellusta prospektiivisesta, avoimesta, ei vertailevasta tutkimuksesta yhdistetyistä tiedoista. Anidulafungiinin tehoa (200 mg:n kyllästysannos laskimoon ja sen jälkeen 100 mg laskimoon päivittäin) arvioitiin 35 aikuisella neutropeeniseläällä potilaalla, joiden neutrofilimäärä oli $\leq 0,5 \times 10^9/l$ tai 22 potilaalla, joiden leukosyyttimäärä oli $\leq 0,5 \times 10^9/l$ tai 13 potilaalla, jotka tutkija oli luokitellut neutropeenisiksi jo lähtötilanteessa. Kaikkia potilaita hoidettiin vähintään 14 päivää. Klinisesti stabililitätä potilaat saivat vaihtaa suun kautta annettavaan atsolihoitoon aikaisintaan 5–10 päivää kestääneen anidulafungiinhoidon jälkeen. Suurimmalla osalla (85,7 %:lla) potilaista oli ainoastaan kandidemia. Lähtötilanteessa yleisimmin eristetyt patogeenit olivat *C. tropicalis* (12 potilasta), *C. albicans* (7 potilasta), *C. glabrata* (7 potilasta), *C. krusei* (7 potilasta) ja *C. parapsilosis* (6 potilasta). Onnistunut kokonaisvaste laskimonsisäisen hoidon loputtua (ensisijainen päätepiste) oli 18/35 (51,4 %) ja koko hoidon loputtua 16/35 (45,7 %). Kaikista syistä johtuva kuolleisuus päivään 28 mennessä oli 10/35 (28,6 %). Tutkijoiden lähtötilanteessa neutropeeniseksi arvioimilla 13 potilaalla onnistunut kokonaisvaste laskimonsisäisen hoidon loputtua ja koko hoidon loputtua oli molemmissa tapauksissa 7/13 (53,8 %).

Lisätiedot potilaista, joilla oli syyvä kudoksen infektio

Anidulafungiinin tehoa (200 mg:n kyllästysannos laskimoon ja sen jälkeen 100 mg laskimoon päivittäin) aikuisilla potilailla, joilla on mikrobiologisesti varmistettu syyvä kudoksen kandidaasi, on arvioitu viidestä prospektiivisesta (1 vertailevasta ja 4 avoimesta) tutkimuksesta yhdistetyistä tiedoista. Hoitoa annettiin vähintään 14 päivää. Neljässä avoimessa tutkimuksessa mukana olleet potilaat saivat vaihtaa suun kautta annettavaan atsolihoitoon aikaisintaan 5–10 päivää kestääneen anidulafungiinhoidon jälkeen. Analyssissä oli mukana kaikkiaan 129 potilasta. 21 (16,3 %) potilaalla oli samanaikainen kandidemia. APACHE II -pisteiden keskiarvo oli 14,9 (vaihteluväli 2–44). Yleisimmin infektoita esiintyi vatsakalvonontelossa (54,3 %; 70/129), maksa-sappiteissä (7,0 %; 9/129), keuhkopussinontelossa (5,4 %; 7/129) ja munuaisissa (3,1 %; 4/129). Lähtötilanteessa yleisimmin eristetyt patogeenit olivat *C. albicans* (64,3 %; 83/129), *C. glabrata* (31,0 %; 40/129), *C. tropicalis* (11,6 %; 15/129) ja *C. krusei* (5,4 %; 7/129). Onnistunut kokonaisvaste laskimonsisäisen hoidon loputtua (ensisijainen päätepiste) ja koko hoidon loputtua sekä kaikista syistä johtuva kuolleisuus 6 viikon seurantakäyntiin saakka esitetään taulukossa 5.

Taulukko 5. Onnistunut kokonaisvaste^a ja kaikista syistä johtuva kuolleisuus potilailla, joilla oli syyvä kudoksen kandidaasi – Yhdistetty analyysi

	MITT-Populaatio n/N (%)
Onnistunut kokonaisvaste IV-hoidon loputtua	
Kaikkiaan	102/129 (79,1)
Vatsakalvonontelo	51/70 (72,9)
Maksa-sappitet	7/9 (77,8)
Keuhkopussinontelo	6/7 (85,7)
Munuainen	3/4 (75,0)
Onnistunut kokonaisvaste koko hoidon loputtua	94/129 (72,9)
Kaikista syistä johtuva kuolleisuus	40/129 (31,0)

^a Onnistunut kokonaisvaste määriteltiin sekä kliinisenä että mikrobiologisena onnistumisena

Pediatriset potilaat

Prospektiivisessa, avoimessa, vertailemattomassa, monikansallisessa tutkimuksessa arvioitiin anidulafungiinin turvallisuutta ja tehoa 68 pediatrisella potilaalla (iältään 1 kuukaudesta alle 18 vuoteen), joilla oli invasiivinen kandidiaasi, kandidemia mukaan lukien. Potilaat ositettiin iän mukaan (1 kuukaudesta alle 2 vuoteen, 2 vuodesta alle 5 vuoteen ja 5 vuodesta alle 18 vuoteen), ja he saivat yhden anidulafungiinannoksen laskimoon vuorokaudessa (ensimmäisenä päivänä yksi 3,0 mg/kg kyllästysannos ja sen jälkeen päivittäin ylläpitoannos 1,5 mg/kg) enintään 35 päivän ajan, minkä jälkeen heillä oli mahdollisuus siirtyä suun kautta otettavaan flukonatsolihoitoon (6–12 mg/kg/vrk, enintään 800 mg/vrk). Potilaiden seuranta toteutettiin 2 viikkoa ja 6 viikkoa sen jälkeen, kun hoito oli päättynyt.

Niistä 68 potilaasta, jotka saivat anidulafungiinia, 64 potilaalla oli mikrobiologisesti varmistettu *Candida*-infektio, ja he olivat mukana modifoidun intent-to-treat (MITT) -populaation tehoarviossa. Kaikkiaan 61 potilaalta (92,2 %) oli eristetty *Candida* vain verestä. Yleisimmin eristettyjä taudinalheuttajia olivat *Candida albicans* (25 [39,1 %] potilaalla), ja sen jälkeen *Candida parapsilosis* (17 [26,6 %] potilaalla) ja *Candida tropicalis* (9 [14,1 %] potilaalla). Onnistuneeksi kokonaivasteeksi määriteltiin sekä onnistunut kliininen vaste (paraneminen tai infektion lieveneminen) että onnistunut mikrobiologinen vaste (eradikaatio tai oletettu eradikaatio). MITT-populaation onnistuneen kokonaivasteen kokonaisuudet esitetään taulukossa 6.

Taulukko 6. Yhteenveton onnistuneesta kokonaivasteesta ikäryhmittäin, MITT-populaatio

		Onnistunut kokonaivaste, n (%)				Taulukko 6. Yhteenveton onnistuneesta kokonaivasteesta ikäryhmittäin, MITT-populaatio
Ajankohta	Kokonaivaste	1 kuukaudesta alle 2 vuoteen (N = 16) n (n/N, %)	2 vuodesta alle 5 vuoteen (N = 18) n (n/N, %)	5 vuodesta alle 18 vuoteen (N = 30) n (n/N, %)	Yhteensä (N = 64) n (n/N, %)	
IV-hoidon lopussa	Onnistunut	11 (68,8)	14 (77,8)	20 (66,7)	45 (70,3)	
	95 % CI	(41,3, 89,0)	(52,4, 93,6)	(47,2, 82,7)	(57,6, 81,1)	
Koko hoidon lopussa	Onnistunut	11 (68,8)	14 (77,8)	21 (70,0)	46 (71,9)	
	95 % CI	(41,3, 89,0)	(52,4, 93,6)	(50,6, 85,3)	(59,2, 82,4)	
2 viikon seuranta	Onnistunut	11 (68,8)	13 (72,2)	22 (73,3)	46 (71,9)	
	95 % CI	(41,3, 89,0)	(46,5, 90,3)	(54,1, 87,7)	(59,2, 82,4)	
6 viikon seuranta	Onnistunut	11 (68,8)	12 (66,7)	20 (66,7)	43 (67,2)	
	95 % CI	(41,3, 89,0)	(41,0, 86,7)	(47,2, 82,7)	(54,3, 78,4)	

95 % CI = binomiosuksien eksakti 95 %-n luottamusväli Clopper–Pearsonin menetelmällä;
 MITT = modifioitu intent-to-treat -populaatio; N = tutkittavien lukumäärä populaatiossa; n = niiden tutkittavien lukumäärä, jotka saivat vasteen

5.2 Farmakokinetiikka

Yleiset farmakokineettiset ominaisuudet

Anidulafungiinin farmakokinetiikka on karakterisoitu terveillä tutkimushenkilöillä, erityisryhmillä ja potilailla. Systeemisen altistuksen (variaatiokerroin ~25 %) todettiin vaihtelevan yksilöiden välillä vain vähän. Vakaan tila saavutettiin kyllästysannoksen (2 x päivittäinen ylläpitoannos) annostelua seuraavana päivänä.

Jakautuminen

Anidulafungiinin farmakokinetiikalle on tyypillistä jakautumisen lyhyt puoliintumisaika (0,5–1 h) ja 30–50 litran jakautumistilavuus, joka on samaa luokkaa kuin elimiston koko nestetilavuus. Anidulafungiini sitoutuu suuressa määrin (> 99 %) ihmisen plasman proteiineihin. Anidulafungiinin kudosiin jakautumista ei ole tutkittu ihmisellä. Siksi ei ole tietoa anidulafungiinin kulkeutumisesta aivo-selkäydinnesteeseen ja/tai veri-aivoesteen läpi.

Biotransformaatio

Anidulafungiilla ei ole todettu metabolismaa maksassa. Anidulafungiini ei ole klinisesti merkittävä sytokromi P450 -isoentsyyymien substraatti, induktori tai estääjä. Anidulafungiilla ei todennäköisesti ole klinisesti merkittäviä vaikuttuksia sellaisten lääkkeiden metabolismaan, jotka metaboloituvat sytokromi P450 -isoentsyyymien välityksellä.

Anidulafungiini hajoaa fysiologisessa lämpötilassa ja pH:ssa hitaasti ja kemiallisesti avorenkaiseksi peptidiksi, joka ei tehoa sieniin. Anidulafungiinin hajoamisen puoliintumisaika on fysiologisissa *in vitro* -olosuhteissa noin 24 tuntia. Avorenkainen yhdiste muuntuu *in vivo* peptidin hajoamistuotteiksi ja eliminoituu pääasiassa eritymällä sappeen.

Eliminaatio

Anidulafungiinin puhdistuma on noin 1 l/h. Anidulafungiinin eliminaation puoliintumisaika on noin 24 tuntia (karakterisoii suurinta osaa plasman pitoisuus-aika-profilista) ja terminaalinen puoliintumisaika 40–50 tuntia (karakterisoii profiilin terminaalisen eliminaation vaihetta).

Terveille tutkimushenkilöille annettiin klinisessä kerta-annostutkimuksessa radioaktiivisesti (¹⁴C) merkityä anidulafungiinia (~88 mg). Tästä radioaktiivisesta annoksesta eliminoitui 9 päivän kuluessa ulosteeseen noin 30 %, josta alle 10 % muuttumattomana lääkeaineena. Annetusta radioaktiivisesta annoksesta eritti virtsaan alle 1 %, mikä viittaa häviävän pieneen munuaispuhdistumaan.

Anidulafungiinpitoisuudet pienentivät alle alimpien mittausrajojen 6 päivän kuluttua annostelusta. Lääkeperäistä radioaktiivisuutta löytyi häviävän pieniä määriä verestä, virtsasta ja ulosteesta 8 viikon kuluttua annostelusta.

Lineaarisuus

Anidulafungiinin farmakokinetiikka on lineaarinen kerran vuorokaudessa annettavien annosten laajalla valiteluväillä (15–130 mg).

Eritisyryhmät

Potilaat, joilla on sieni-infektioita

Farmakokineettisten populaatioanalyysien mukaan anidulafungiinin farmakokinetiikka on samankaltainen sieni-infektioita sairastavilla potilailla ja terveillä tutkimushenkilöillä. Kun vuorokausiannos oli 200/100 mg ja infuusionopeus oli 1,1 mg/min, vakaan tilan suurin pitoisuus (C_{\max}) oli noin 7 mg/l ja pienin pitoisuus (C_{\min}) 3 mg/l. Vakaan tilan keskimääräinen AUC-arvo oli 110 mg h/l.

Paino

Vaikka farmakokineettisessä populaatioanalyysissä puhdistumavaiheen lähteksi tunnistettiin paino, tämän kliininen merkitys anidulafungiinin farmakokinetiikan kannalta on pieni.

Sukupuoli

Anidulafungiinin pitoisuudet terveiden miesten ja naisten plasmassa ovat samaa luokkaa. Toistuvan annon potilastutkimuksissa anidulafungiini puhdistui hieman nopeammin (noin 22 %) miehillä.

Iäkkääät potilaat

Farmakokineettinen populaatioanalyysi osoitti, että mediaanipuhdistuma eroi hieman iäkkäiden (potilaat ≥ 65 v, mediaani CL = 1,07 l/h) ja muunikäisten (potilaat < 65 v, mediaani CL = 1,22 l/h) välillä.

Puhdistuman vaiheluväli oli kuitenkin samaa luokkaa.

Rotu

Anidulafungiinin farmakokinetiikka oli samankaltainen valkoisilla, mustaihiosisilla, aasialaisilla ja latinoilla.

HIV-positiivisuus

Annostusta ei tarvitse muuttaa potilaan HIV-positiivisuuden ja samanaikaisen antiretroviraalisen lääkehoidon perusteella.

Maksan vajaatoiminta

Anidulafungiini ei metaboloidu maksassa. Sen farmakokinetiikkaa on tutkittu tutkimushenkilöillä, joiden maksan vajaatoiminta oli Child-Pugh-asteikolla arvioituna luokkaa A, B tai C. Anidulafungiinipitoisuudet eivät suurentuneet minkäänasteista maksan vajaatoimintaa sairastaneilla tutkimushenkilöillä. Vaikka AUC-arvon todettiin pieneneväni hieman potilailla, joilla maksan vajaatoiminnan Child-Pugh-luokka oli C, arvon pienemä pysyi vaiheluväillä, joka on todettu terveitä tutkimushenkilöitä sisältäneissä populaatioarvioissa.

Munuaisten vajaatoiminta

Anidulafungiinin munuaispuhdistuma on häviävän pieni ($< 1\%$). Klinisessä tutkimuksessa, jonka tutkimushenkilöillä oli lievä, kohtalainen, valkeaa tai loppuvaiheen (dialyysihoitoa vaativa) munuaisten vajaatoiminta, anidulafungiinin farmakokinetiikka oli samankaltainen kuin tutkimushenkilöillä, joiden munuaiset toimivat normaalisti. Anidulafungiini ei ole dialysoitavissa, ja sen voi antaa hemodialysisin ajotuksesta riippumatta.

Pediatriset potilaat

Anidulafungiinin farmakokinetiikkaa vähintään 5 vuorokausiannoksen jälkeen on tutkittu 24:llä neutropeenellä immuneetilaan heikentyneellä lapsella (2–11 v) ja nuorella (12–17 v). Vakaan tila saavutettiin kyllästysannoksen (2 x ylläpitoannos) annostelta seuraavana päivänä, ja vakaan tilan C_{max} - ja AUC_{ss} -arvot suurenivat suhteessa annokseen. Päivittäisten ylläpitoannosten (0,75 mg/kg/vrk ja 1,5 mg/kg/vrk) tuottama systeeminen altistus oli tässä populaatiossa verrattavissa aikuisilla todettuun systeemiseen altistukseen annoksilla 50 mg/vrk ja 100 mg/vrk. Molemmat annokset olivat näillä potilailla hyvin siedettyjä.

Anidulafungiinin farmakokinetiikkaa tutkittiin prospektiivisessa, avoimessa, vertailemattomassa, pediatrisessa tutkimuksessa 66 pediatrisella potilaalla (1 kuukaudesta alle 18 vuoteen), joilla oli invasiivinen kandidiaasi, kandidemia mukaan lukien, ja jotka saivat kyllästysannoksen 3,0 mg/kg ja ylläpitoannoksen 1,5 mg/kg/vrk (ks. kohta 5.1). Invasiivista kandidiaasia, kandidemia mukaan lukien, sairastavien aikuisten ja pediatristen potilaiden yhdistettyjen tietojen populaatiofarmakokineettisen analyysin perusteella keskimääräistä altistusta vakaassa tilassa kuvaavat parametrit ($AUC_{0-24,ss}$ ja $C_{min,ss}$) olivat pediatristen potilaiden kaikissa ikäryhmässä (1 kuukaudesta alle 2 vuoteen, 2 vuodesta alle 5 vuoteen ja 5 vuodesta alle 18 vuoteen) kaikkiaan verrattavissa niihin aikuisiin nähden, jotka saivat

kyllästysannoksen 200 mg ja ylläpitoannoksen 100 mg/vrk. Painon suhteen vakioitu puhdistuma (l/h/kg) ja jakautumistilavuus vakaassa tilassa (l/kg) olivat kaikissa ikäryhmässä samankaltaiset.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Kolmen kuukauden tutkimuksissa, joissa rotille ja apinoille annetut annokset olivat 4–6 kertaa suurempia kuin odotettavissa oleva kliininen hoitoalitustus, saatui näyttöä maksatoksisuudesta, johon kuului entsyymiarvojen suurenemista ja morfologisia muutoksia. Anidulafungiinin *in vitro*- ja *in vivo*-geenitoksisuustutkimuksista ei saatu näyttöä geenitoksisuudesta. Eläimillä ei ole tehty pitkääikaistutkimuksia, joissa olisi arvioitu anidulafungiinin karsinogeenisuutta.

Anidulafungiinin anto rotille ei osoittanut vaikutuksia lisääntymiseen, ei myöskaän urosten tai naaraiden hedelmällisyteen.

Anidulafungiini läpäisi rottien istukan, ja sitä löytyi sikiöiden plasmasta.

Alkioiden ja sikiöiden kehitystutkimuksissa käytetyt annokset olivat 0,2 ja 2 kertaa (rotta) sekä 1 ja 4 kertaa suurempia (kaninuit) kuin hoidon ylläpitoannokseksi ehdotettu 100 mg/vrk. Anidulafungiini ei aiheuttanut rotille lääkkeeseen liittyvää kehitystoksisuutta suurimmalla testatulla annoksella. Kaniineilla havaittuja kehitysvaikeuksia (sikiöiden painon lievä aleneminen) ilmeni vain suurimmalla testatulla annoksella, joka oli myös toksinen emolle.

Terveillä aikuisilla ja vastasyntyneillä rotilla anidulafungiinpitoisuus aivoissa oli pieni (aivo/plasmasuhde noin 0,2) kerta-annoksen jälkeen. Pitoisuus aivoissa kuitenkin suurenii terveillä vastasyntyneillä rotilla viiden päivittäisen annoksen jälkeen (aivo/plasma-suhde noin 0,7). Anidulafungiinin on osoitettu vähentävän aivojen sienikuormaa moniannostutkimuksissa, jotka tehtiin disseminoitunutta kandidiaasia sairastavilla kanineilla ja keskushermoston *Candida*-infektiota sairastavilla hiirillä. Disseminoituneen kandidiaasin ja hematogenisen *Candida*-peräisen meningoencefalititin farmakokineettis-farmakodynamisten tutkimusten kaninimallien tulokset osoittivat, että keskushermoston kudosten infektioiden optimaaliseen hoitoon tarvittiin suurempia annoksia muihin kudoksiin verrattuna (ks. kohta 4.4).

Rotille annettiin kolmea erisuuruista anidulafungiinipitoisuus, ja ne nukutettiin ketamiinin ja ksylytatsiiniiin yhdistelmällä yhden tunnin sisällä anidulafungiinin annostelusta. Suurta annosta saaneilla rotilla ilmeni infuusioon liittyneitä reaktioita, joita anestesia pahensi. Joillakin keskisuurta annosta saaneilla rotilla ilmeni samankaltaisia reaktioita, mutta vasta anesteettien annon jälkeen. Pientä annosta saaneilla rotilla ei ilmennyt haittavaikutuksia anesteettien kanssa eikä ilman niitä. Keskisuurta annosta saaneilla rotilla ei ilmennyt infuusioon liittyneitä reaktioita ilman anesteetteja.

Nuorilla rotilla tehdyt tutkimukset eivät osoittaneet aikuisiin eläimiin verrattuna suurempaa altiutta anidulafungiinin maksatoksisuudelle.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Sakkaroosi

Polysorbaatti 80 (E433)

Viinihappo

Natriumhydroksidi (E524) (happamuuden säätöön)

Kloorivetyhappo (E507) (happamuuden säätöön)

6.2 Yhteensopimattomuudet

Lääkevalmistetta ei saa sekoittaa eikä antaa muiden lääkevalmisteiden tai elektrolyyttien kanssa, lukuun ottamatta niitä, jotka mainitaan kohdassa 6.6.

6.3 Kestoaika

3 vuotta.

Säilytslämpötilan ylityminen voi olla enintään 96 tuntia korkeintaan 25 °C:n lämpötilassa, minkä jälkeen kuiva-aineen voi palauttaa jäärakkaappiin.

Käyttövalmis liuos

Käyttövalmista liuosta voi säilyttää korkeintaan 25 °C:ssa enintään 24 tuntia. Ei saa jäätää.

Käyttövalmiiksi saatetun liuoksen kemiallinen ja fysikaalinen stabiliteetti käytön aikana on 24 tuntia 25 °C:ssa.

Mikrobiologiselta kannalta katsoen valmiste tulisi käyttää välittömästi. Jos liuosta ei käytetä välittömästi, säilytysajat ja -olosuhteet ennen valmisten antoa ovat käyttäjän vastuulla.

Infuusoliuos

Infuusoliuosta voi säilyttää 25 °C:ssa 48 tuntia. Ei saa jäätää.

Infuusoliuoksen kemiallinen ja fysikaalinen stabiliteetti käytön aikana on 48 tuntia 25 °C:ssa.

Mikrobiologiselta kannalta katsoen valmiste tulisi käyttää välittömästi. Jos liuosta ei käytetä välittömästi, säilytysajat ja -olosuhteet ennen valmisten antoa ovat käyttäjän vastuulla.

6.4 Säilytys

Säilytää jäärakkaapissa (2 °C–8 °C).

Käyttökuntaan saatetun ja laimennetun lääkevalmisten säilytys, ks. kohta 6.3.

6.5 Pakaus typpi ja pakauskoko (pakauskoot)

Tyypin 1 väritömästä lasista tehty injektiopullo, jossa tyypin 1 butyylikumisuljin ja alumiinikorkki, jossa on polypropyleenikiekko.

Pakauskoko: 1 injektiopullo.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiseelle ja muut käsittelyohjeet

Ei erityisvaatimuksia hävittämisen suhteen.

Anidulafungin Stada on liuotettava injektionesteisiin käytettäväällä vedellä ja laimennettava sen jälkeen VAIN joko 9 mg/ml (0,9 %) natriumkloridi-infusoliuoksella tai 50 mg/ml (5 %) glukoosi-infusoliuoksella. Käyttövalmiiksi saatetun Anidulafungin Stadan yhteensovittua muiden laskimonsisäisesti annosteltavien aineiden, infusoliuosten tai lääkkeiden kanssa kuin 9 mg/ml (0,9 %) natriumkloridi-infusoliuoksen tai 50 mg/ml (5 %) glukoosi-infusoliuoksen kanssa ei ole vahvistettu. Infusoliuos ei saa jäätää.

Käyttövalmiiksi saattaminen

Saata jokainen injektiopullo aseptisesti käyttövalmiiksi 30 ml:lla injektionesteisiin käytettävää vettä, jolloin pitoisuudeksi tulee 3,33 mg/ml. Käyttövalmiiksi saattaminen voi kestää jopa 5 minuuttia. Jos liuoksessa näkyy hiukkasia tai värvääntymistä seuraavaksi tehtävän laimentamisen jälkeen, liuos on hävitettävä. Käyttövalmiiksi saattamisen jälkeen liuos on kirkas, väritön tai keltainen.

Laimentaminen ja infuusio

Parenteaalista lääkevalmisteita sisältävä liuos ja säiliö on mahdollisuksien mukaan aina tarkastettava silmämäärisesti ennen antoa hiukkasteen ja värvääntymien varalta. Liuos on hävitettävä, jos siinä näkyy hiukkasia tai värvääntymisiä.

Aikuispotilaat

Siirrä käyttövalmiiksi saatettu liuos aseptisesti injektiopullosta/-pulloista lisäämällä liuos hitaasti infuusiopussiin (tai -pulloon), jossa on joko 9 mg/ml (0,9 %) natriumkloridi-infusioliuosta tai 50 mg/ml (5 %) glukoosi-infusioliuosta ja jota on koko ajan ravisteltava varovasti saavuttaaksesi sopivan anidulafungiipitoisuuden. Seuraavassa taulukossa on esitetty laimentaminen siten, että infusioliuoksen lopullinen pitoisuus on 0,77 mg/ml, sekä kunkin annoksen infuusio-ohjeet.

Anidulafungin Stadan laimentaminen annostelua varten

Annos	Kuiva-aine-pulloja	Infuusio-konsen-traatti-liuosta yhteenä	Laimentimenä käytettävää infuusio-liuosta ^A	Infusointitavaa liuosta yhteenä ^B	Infuusio-nopeus	Infuusion minimikesto
100 mg	1	30 ml	100 ml	130 ml	1,4 ml/min tai 84 ml/h	90 min
200 mg	2	60 ml	200 ml	260 ml	1,4 ml/min tai 84 ml/h	180 min

^A Joko 9 mg/ml (0,9 %) natriumkloridi-infusioliuosta tai 50 mg/ml (5 %) glukoosi-infusioliuosta.

^B Infusioliuoksen pitoisuus on 0,77 mg/ml.

Infusionopeus ei saa ylittää 1,1 mg/min (vastaan 1,4 ml/min tai 84 ml/h, kun liuottaminen ja laimentaminen on tehty ohjeen mukaan). (ks. kohdat 4.2, 4.4 ja 4.8).

Pediatriset potilaat

Pediatristen potilaiden (iältään 1 kuukaudesta alle 18 vuoteen) annokseen tarvittava infusiotilavuus vahitelee potilaiden painon perusteella. Käyttövalmiiksi saatettu liuos on laimennettava edelleen siten, että lopullisen infusioliuoksen pitoisuus on 0,77 mg/ml. Ohjelmoitavan ruisku- tai infuusipumpun käyttöä suositellaan. **Infusionopeus ei saa ylittää 1,1 mg:aa/min (vastaan 1,4 ml:aa/min tai 84 ml:aa/h, kun käyttövalmiiksi saattaminen ja laimentaminen on tehty ohjeiden mukaan)** (ks. kohdat 4.2 ja 4.4).

1. Laske potilaan annos ja saata tarvittava(t) injektiopullo(t) käyttövalmiiksi ohjeiden mukaan siten, että pitoisuus on 3,33 mg/ml (ks. kohdat 2 ja 4.2).

2. Laske tarvittava tilavuus (ml) käyttövalmiaksi saatettua anidulafungiinia:
 - anidulafungiinin tilavuus (ml) = anidulafungiiniannos (mg) ÷ 3,33 mg/ml
3. Laske annettavan liuoksen kokonaistilavuus (ml) siten, että lopullinen pitoisuus on 0,77 mg/ml:
 - annettavan liuoksen kokonaistilavuus (ml) = anidulafungiiniannos (mg) ÷ 0,77 mg/ml
4. Laske annettavaa liuosta varten tarvittavan laimentimen tilavuus [50 mg/ml (5 %) glukoosi-infusioluos (USP) tai 9 mg/ml (0,9 %) natriumkloridi-infusioluos (USP, normaali keittosuolaliuos)]:
 - laimentimen tilavuus (ml) = annettavan liuoksen kokonaistilavuus (ml) – anidulafungiinin tilavuus (ml)
5. Siirrä tarvittava määrä (ml) anidulafungiinia ja 50 mg/ml (5 %) glukoosi-infusioluosta (USP) tai 9 mg/ml (0,9 %) natriumkloridi-infusioluosta (USP, normaali keittosuolaliuos) aseptisesti antoa varten tarvittavaan infuusioruiskuun tai i.v. infuusiopussiin.

Käytämätön lääkevalmiste tai jälte on hävitettävä paikallisten vaatimusten mukaisesti.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

STADA Arzneimittel AG
Stadastrasse 2-18
61118 Bad Vilbel
Saksa

8. MYYNTILUVAN NUMERO(T)

34931

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 2.3.2018

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

23.6.2022

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Anidulafungin STADA 100 mg pulver till koncentrat till infusionsvätska, lösning

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

Varje injektionsflaska innehåller 100 mg anidulafungin.

Den färdigberedda lösningen innehåller 3,33 mg/ml anidulafungin, och den spädda lösningen innehåller 0,77 mg/ml anidulafungin.

För fullständig förteckning över hjälppännen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Pulver till koncentrat till infusionsvätska, lösning

Vit till benvitt pulver, fri från synliga tecken på förorening.

Den beredda lösningen har ett pH-värde 3,5 till 5,5.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Behandling av invasiv candidiasis hos vuxna och pediatriska patienter i åldern 1 månad till <18 år (se avsnitt 4.4 och 5.1).

4.2 Dosering och administreringssätt

Behandling med Anidulafungin Stada pulver till koncentrat till infusionsvätska, lösning bör sättas in av en läkare med erfarenhet från behandling av invasiva svampinfektioner.

Dosering

Prov för svampodling bör tas före behandling. Behandlingen kan påbörjas innan odlingsresultaten är kända. Doseringen kan justeras senare då odlingsresultaten finns tillgängliga.

Vuxen population (dosering och behandlingstid)

En startdos på 200 mg bör ges dag 1 följt av 100 mg per dag därefter. Behandlingstiden bör baseras på patientens kliniska respons.

Behandlingstid

I allmänhet bör behandling mot svampinfektion pågå i minst 14 dagar efter den sista positiva odlingen.

Det finns otillräckligt med data för att stödja behandling med 100 mg/dag längre än 35 dagar.

Patienter med nedsatt njur- och leverfunktion

Ingen dosjustering krävs för patienter med lätt, måttligt eller gravt nedsatt leverfunktion. Ingen dosjustering krävs för patienter med njurinsufficiens, oavsett grad, vilket inkluderar dem som står på dialys. Anidulafungin Stada kan ges utan hänsyn till tidpunkten för hemodialys (se avsnitt 5.2).

Andra speciella patientgrupper

Ingen dosjustering krävs för vuxna patienter med hänsyn till kön, vikt, etnicitet, hiv-positivitet eller äldre (se avsnitt 5.2).

Pediatrisk population (1 månad till <18 år) (dosering och behandlingstid)

En startdos på 3,0 mg/kg (överskrid inte 200 mg) bör ges dag 1 följt av en daglig underhållsdos på 1,5 mg/kg (överskrid inte 100 mg).

Behandlingstiden bör baseras på patientens kliniska respons.

I allmänhet bör behandling mot svampinfektion pågå i minst 14 dagar efter den sista positiva odlingen.

Säkerhet och effekt för anidulafungin har inte fastställts för nyfödda barn (<1 månad gamla) (se avsnitt 4.4).

Administreringssätt

Endast för intravenös användning.

Anidulafungin Stada ska beredas med vatten för injektionsvätskor till en koncentration av 3,33 mg/ml och därefter före användning spädas till en koncentration av 0,77 mg/ml för den slutliga infusionslösningen. För en pediatrisk patient varierar volymen infusionsvätska som krävs för att leverera dosen beroende på barnets vikt. Anvisningar om beredning av läkemedlet före administrering finns i avsnitt 6.6. Utseendet efter beredning är en klar, färglös till gul lösning.

Det rekommenderas att Anidulafungin Stada administreras med en infusionshastighet som inte överstiger 1,1 mg/minut (motsvarande 1,4 ml/minut vid beredning och spädning enligt instruktioner). Infusionsassocierade reaktioner är sällsynta när infusionshastigheten för anidulafungin inte överstiger 1,1 mg/minut (se avsnitt 4.4).

Anidulafungin Stada får inte ges som en bolusinjektion.

4.3 Kontraindikationer

Överkänslighet mot den aktiva substansen eller mot något hjälpmämne som anges i avsnitt 6.1.
Överkänslighet mot andra läkemedel i echinocandinklassen.

4.4 Varningar och försiktighet

Anidulafungin har inte studerats på patienter med *Candida endocarditis*, osteomyelit eller meningit.

Effekten av anidulafungin har endast utvärderats hos ett begränsat antal patienter med neutropeni (se avsnitt 5.1).

Pediatrisk population

Behandling med anidulafungin hos nyfödda (<1 månad gamla) rekommenderas inte. Behandling av nyfödda kräver ett övervägande om skydd mot disseminerad candidiasis som omfattar det centrala nervsystemet (CNS). Icke-kliniska infektionsmodeller tyder på att högre doser av anidulafungin krävs för att uppnå adekvat CNS-penetration (se avsnitt 5.3), vilket resulterar i högre doser polysorbat 80, ett av beredningens hjälpmän. Höga doser av polysorbater har associerats med potentiellt livshotande toxiciter hos nyfödda enligt vad som rapporterats i litteraturen.

Det finns inga kliniska data som stödjer effekten och säkerheten för högre doser av anidulafungin än vad som rekommenderas i 4.2.

Effekter på levern

Förhöjda nivåer av leverenzym har setts hos friska individer och patienter behandlade med anidulafungin. Hos vissa patienter med allvarliga bakomliggande sjukdomstillstånd vilka fått behandling med flera andra läkemedel samtidigt med anidulafungin, har kliniskt signifikanta leveravvikelse uppträtt. Under kliniska prövningar var fall av betydande leverdysfunktion, hepatitis eller leversvikt ovanliga. Patienter med förhöjda nivåer av leverenzym vid behandling med anidulafungin ska övervakas avseende tecken på försämrad leverfunktion och bedömas avseende risk/nytta för fortsatt behandling med anidulafungin.

Anafylaktiska reaktioner

Anafylaktiska reaktioner, inklusive chock, har rapporterats vid behandling med anidulafungin. Om dessa reaktioner inträffar, ska behandlingen med anidulafungin avslutas och lämplig terapiåtgärd sättas in.

Infusionsrelaterade reaktioner

Infusionsrelaterade biverkningar har rapporterats vid behandling med anidulafungin, inklusive utslag, urticaria, rodnad, pruritus, dyspné, bronkospasm och hypotoni. Infusionsrelaterade biverkningar är ovanliga när infusionshastigheten för anidulafungin inte överstiger 1,1 mg/minut (se avsnitt 4.8).

Förvärrande av de infusionsrelaterade reaktionerna vid samtidig administrering av anestetika har setts i en icke-klinisk (råtta) studie (se avsnitt 5.3). Den kliniska relevansen av detta är okänd. Försiktighet ska ändå iakttas vid samtidig administrering av anidulafungin och anestetika.

Natriuminnehåll

Detta läkemedel innehåller mindre än 1 mmol (23 mg) natrium per injektionsflaska, dvs. är näst intill "natriumfritt".

Detta läkemedel kan spädas med lösningar som innehåller natrium (se avsnitt 6.6) och det ska beaktas i förhållande till den totala natriumhalten från alla källor som ges till patienten.

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Anidulafungin är inte ett kliniskt relevant substrat, inducerare eller hämmare av cytochrom P450-isoenzymer (1A2, 2B6, 2C8, 2C9, 2C19, 2D6, 3A). Observera att *in vitro*-studier inte fullständigt utesluter eventuella *in vivo*-interaktioner.

Interaktionsstudier har utförts med anidulafungin och andra läkemedel som skulle kunna administreras samtidigt. Ingen dosjustering rekommenderas för något av läkemedlen när anidulafungin ges samtidigt med ciklosporin, vorikonazol eller takrolimus och ingen justering av anidulafungindosen rekommenderas när anidulafungin ges samtidigt med amfotericin B eller rifampicin.

Pediatrisk population

Interaktionsstudier har endast utförts på vuxna.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Graviditet

Det finns inga data från användningen av anidulafungin till gravida kvinnor. Studier på djur har visat reproduktionstoxicitet (se avsnitt 5.3).

Anidulafungin rekommenderas inte under graviditet, såvida inte nyttan för modern klart uppväger den potentiella risken för fostret.

Amning

Det är inte känt huruvida anidulafungin utsöndras i bröstmjölk hos mänskliga. Tillgängliga farmakodynamiska/ toxikologiska data hos djur har visat utsöndring av anidulafungin i mjölk.

En risk för det ammande barnet kan inte uteslutas. Ett beslut måste fattas om man ska avbryta amning eller att avbryta/ avstå från anidulafungin behandling med hänsyn till nyttan av amning för barnet och nyttan av anidulafungin för kvinnan.

Fertilitet

För anidulafungin har ingen påverkan på fertiliteten setts i studier utförda på han- och honrättor (se avsnitt 5.3).

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Ej relevant.

4.8 Biverkningar

Summering av säkerhetsprofilen

Infusionsrelaterade biverkningar har rapporterats med anidulafungin i kliniska studier, inkluderande utslag, kåda, dyspné, bronkospasm, hypotension (vanliga biverkningar), rodnad, blod-/värmevallningar och urtikaria (mindre vanliga biverkningar), sammanfattade i Tabell 1 (se avsnitt 4.4).

Tabulerad lista på biverkningar

Tabellen nedan redovisar biverkningar av alla kausaliteter (enligt MedDRA) från 840 patienter som fått 100 mg anidulafungin med frekvenserna mycket vanliga ($\geq 1/10$), vanliga ($\geq 1/100, < 1/10$), mindre vanliga ($\geq 1/1\,000, < 1/100$), sällsynta ($\geq 10\,000, < 1/1\,000$), mycket sällsynta ($< 1/10\,000$) och från spontana rapporter med okänd frekvens (frekvensen kan inte beräknas från tillgängliga data). Inom varje frekvensgrupp anges biverkningarna i fallande allvarlighetsgrad.

Tabell 1. Tabell över biverkningar

Klassificering av organ-system	Mycket vanliga $\geq 1/10$	Vanliga $\geq 1/100, < 1/10$	Mindre vanliga $\geq 1/1\,000, < 1/100$	Sällsynta $\geq 1/10\,000, < 1/1\,000$	Mycket sällsynta $< 1/10\,000$	Ingen känd frekvens
Blodet och lymf-systemet			Koagulopati			
Immunsystemet						Anafylaktisk chock, anafylaktisk reaktion*
Metabolism och nutrition	Hypokalemi	Hyperglykemi				
Centrala och perifera nervsystemet		Konvulsion, huvudvärk				
Blodkärl		Hypotoni, hypertoni	Rodnad, värmevallningar			
Andningsvägar, bröstkort och mediastinum		Bronkospasm, dyspné				
Magtarmkanalen	Diarré, illamående	Kräkningar	Smärta i den övre delen av buken			
Lever och gallvägar		Förhöjt alaninamino-transferas, förhöjt gammaglutamyl-transferas				

Klassificering av organsystem	Mycket vanliga $\geq 1/10$	Vanliga $\geq 1/100, <1/10$	Mindre vanliga $\geq 1/1\,000, <1/100$	Sällsynta $\geq 1/10\,000, <1/1\,000$	Mycket sällsynta $<1/10\,000$	Ingen känd frekvens
		alkalinfosfatas i blodet, förhöjt aspartataminotransferas, förhöjt bilirubin i blodet, kolestas				
Hud och subkutan vävnad		Utslag, pruritus	Urtikaria			
Njurar och urinvägar		Förhöjt kreatinin i blodet				
Allmänna symptom och/eller symptom vid administreringsstället			Smärta vid infusionsstället			

* Se avsnitt 4.4.

Pediatrisk population

Säkerheten för anidulafungin undersöktes hos 68 pediatriskt patienter (1 månad till <18 år) med invasiv candidiasis inklusive candidemi (ICC) i en prospektiv, öppen, icke-komparativ pediatrisk studie (se avsnitt 5.1). Frekvensen av vissa biverkningar i lever och gallvägar, såsom förhöjt alaninaminotransferas (ALAT) och förhöjt aspartataminotransferas (ASAT) var högre (7–10 %) hos dessa pediatriskt patienter än hos vuxna (2 %). Även om slumpen eller olikheter i underliggande sjukdomars svårighetsgrad kan ha bidragit, kan det inte uteslutas att biverkningar i lever och gallvägar inträffar oftare hos pediatriskt patienter än hos vuxna.

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till (se detaljer nedan):

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Liksom vid all överdosering bör allmänna, stödjande åtgärder vidtas vid behov. Vid överdosering kan biverkningar uppträda, se avsnitt 4.8.

Under klinisk prövning gavs av misstag en engångsdos om 400 mg anidulafungin som startdos. Inga kliniska oönskade reaktioner rapporterades. Ingen dosbegränsande toxicitet observerades i en studie på 10 friska försökspersoner som fick en startdos om 260 mg följt av 130 mg per dag; 3 av de 10

försökspersonerna fick övergående, asymptomatiskt förhöjda transaminasvärdet (≤ 3 x högre än övre normalvärdet (Upper Limit of Normal – ULN)).

Under en pediatrik klinisk studie fick en försöksperson två doser anidulafungin som var 143 % av den förväntade dosen. Inga kliniska biverkningar rapporterades.

Anidulafungin Stada pulver till koncentrat till infusionsvätska, lösning är inte dialyserbart.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Antimykotika för systemiskt bruk, övriga antimykotika för systemiskt bruk, ATC-kod: JO2AX06

Verkningsmekanism

Anidulafungin är en semisyntetisk echinocandin, en lipopeptid syntetiserad ur en fermentationsprodukt av *Aspergillus nidulans*.

Anidulafungin hämmar selektivt 1,3-β-D-glukansyntetas, ett enzym som finns i svamp, men inte i däggdjursceller. Detta leder till att bildningen av 1,3-β-D-glukan hämmas, en essentiell komponent i svamparnas cellväg. Anidulafungin har visat fungicid effekt mot arter av *Candida* och aktivitet mot områden med aktiv celltillväxt hos hyfer av *Aspergillus fumigatus*.

Aktivitet in vitro

Anidulafungin har visat aktivitet *in-vitro* mot *C.albicans*, *C.glabrata*, *C.parapsilosis*, *C.krusei* och *C.tropicalis*. Angående den kliniska relevansen av dessa fynd se ”Klinisk effekt och säkerhet”.

Isolat med mutationer i områdena av intresse i målgenen har förknippats med kliniska misslyckanden och genombrottsinfektioner. De flesta kliniska fall involverar behandling med caspofungin. I djurförskog ger dessa mutationer emellertid korsresistens mot alla tre echinocandiner, och därför klassificeras sådana isolat som echinocandinresistenta tills vidare klinisk erfarenhet erhållits för anidulafungin.

Anidulfungins aktivitet *in vitro* mot *Candida*-arter är inte enhetlig. Specifikt är MIC hos anidulafungin mot *C.parapsilosis* högre än mot andra *Candida*-arter. En standardiserad teknik för att testa känsligheten av anidulafungin hos *Candida*-arter så väl som de förklarande brytpunkterna har fastställts av European Committee on Antimicrobial Susceptibility Testing (Europeiska kommittén för svampdödande resistensbestämning, EUCAST).

Tabell 2. Brytpunkter enligt EUCAST

Candidi-art	MIC-brytpunkt (mg/l)	
	$\leq S$ (känslighet)	$> R$ (resistant)
<i>Candida albicans</i>	0,03	0,03
<i>Candida glabrata</i>	0,06	0,06
<i>Candida tropicalis</i>	0,06	0,06
<i>Candida krusei</i>	0,06	0,06

<u>Candidi-art</u>	MIC-brytpunkt (mg/l)	
	≤S (känslighet)	>R (resistant)
<i>Candida parapsilosis</i>	4	4
Övriga <i>Candida</i> spp. ¹		O tillräckliga belägg

¹ Icke artrelaterade brytpunkter har fastställts huvudsakligen baserat på farmakokinetiska/farmakodynamiska data och är oberoende av MIC-värden för specifika *Candida*-arter. De är avsedda för användning endast för organizmer som inte har specifika brytpunkter.

Aktivitet *in vivo*

Parenteralt administrerad anidulafungin var effektiv mot *Candida*-arter i mus- och råttmodeller till både immunkompetenta och immunkompromitterade djur. Behandling med anidulafungin förlängde överlevnaden och minskade också mängden *Candida*-arter i organen när mätningar gjordes i intervaller från 24 till 96 timmar efter sista behandlingen.

Experimentella infektioner har inkluderat disseminerade infektioner av *C. albicans* hos neutropena kaniner, oesofagus- och orofaryngeala infektioner hos neutropena råttor med flukonazolresistens *C. albicans* och disseminerade infektioner hos neutropena möss med flukonazolresistens *C. glabrata*.

Klinisk effekt och säkerhet

Candidemi och andra former av invasiv candidiasis

Säkerhet och effekt för anidulafungin har utvärderats i en pivotal Fas 3, randomiserad, dubbelblind, multicenter, multinationell studie på primärt icke-neutropena patienter med candidemi och ett begränsat antal patienter med djupa *Candida*-infektioner eller infektioner som givit upphov till abscess. Patienter med *Candida*-endokardit, osteomyelit eller meningit, eller de som infekterats med *C. krusei*, exkluderades specifikt från studien. Patienterna randomiseras till att få antingen anidulafungin (en intravenös startdos om 200 mg följt av 100 mg intravenöst per dag) eller flukonazol (en intravenös startdos om 800 mg följt av 400 mg intravenöst per dag), och stratifierades genom APACHE II-poäng (≤ 20 och > 20) samt förekomst eller frånvaro av neutropeni. Behandlingen gavs i minst 14 och högst 42 dagar. Patienterna i båda studiearmarna tillåts byta till oralt flukonazol efter minst 10 dagars intravenös behandling, förutsatt att de tolererade oralt läkemedlet och att de varit feberfria i minst 24 timmar, samt att de senaste blododlingarna varit negativa avseende *Candida*.

Patienter som fått minst en dos av studieläkemedlet och som haft positiv odling för *Candida* från en i normala fall steril lokal före inträde i studien inkluderades i den modifierade intent-to-treat (MITT)-gruppen. I den primära effektnyanlysen (globalt svar hos MITT-gruppen) i slutet av den intravenösa behandlingen, jämfördes anidulafungin med flukonazol med användande av en i förväg specificerad, statistisk jämförelseanalys i två steg (non-inferiority följt av superiority). För framgångsrikt, globalt svar krävdes klinisk förbättring och mikrobiologisk utläkning. Patienterna följdes under sex veckor efter att all behandling avslutats.

256 patienter i åldrarna 16 till 91 år randomiseras till behandling och fick minst en dos av studieläkemedlet. De mest frekventa arterna som isolerades vid baslinjen var *C. albicans* (63,8 %

anidulafungin, 59,3 % flukonazol), följt av *C. glabrata* (15,7 %, 25,4 %), *C. parapsilosis* (10,2 %, 13,6 %) och *C. tropicalis* (11,8 %, 9,3 %) – med 20, 13, respektive 15 isolat från de tre sista arterna i anidulafungingruppen. Majoriteten av patienterna hade Apache II-poäng ≤ 20 , och mycket få hade neutropeni.

Effektdaten, både totalt sett och i olika subgrupper, framgår av Tabell 3 nedan.

Tabell 3. Global framgång i MITT-gruppen: primära och sekundära endpoints

	Anidulafungin	Fluconazol	Skillnad mellan grupperna ^a (95% CI)
Slutet av IV-behandling (1° endpoint)	96/127 (75,6%)	71/118 (60,2%)	15,42 (3,9, 27,0)
Endast candidemi	88/116 (75,9%)	63/103 (61,2%)	14,7 (2,5, 26,9)
Andra sterila lokaler ^b	8/11 (72,7%)	8/15 (53,3%)	-
Peritonealvätska/IA ^c -abscess	6	5/8	
Annat	2	3/7	
<i>C. albicans</i> ^d	60/74 (81,1%)	38/61 (62,3%)	-
Non- <i>albicans</i> -arter ^e	32/45 (71,1%)	27/45 (60,0%)	-
Apache II poäng ≤ 20	82/101 (81,2%)	60/98 (61,2%)	-
Apache II poäng > 20	14/26 (53,8%)	11/20 (55,0%)	-
Icke-neutropena (ANC, cells/mm ³ > 500)	94/124 (75,8%)	69/114 (60,5%)	-
Neutropena (ANC, cells/mm ³ ≤ 500)	2 /	2/4	-
Vid andra endpoints			
Vid slutet av hela behandlingen	94/127 (74,0%)	67/118 (56,8%)	17,24 (2,9, 31,6) ^e
2 veckors uppföljning	82/127 (64,6%)	58/118 (49,2%)	15,41 (0,4, 30,4) ^e
6 veckors uppföljning	71/127 (55,9%)	52/118 (44,1%)	11,84 (-3,4, 27,0) ^e

^a Beräknad som anidulafungin minus flukonazol

^b Med eller utan samtidig candidemi.

^c Intraabdominell

^d Data redovisade för patienter med en enstaka pathogen vid baslinjen.

^e 98,3 % konfidensintervall, justerat post hoc för multipla jämförelser av sekundära tidpunkter.

Mortaliteten i anidulafunginarmen och flukonazolarmen visas i Tabell 4.

Tabell 4. Mortalitet

	Anidulafungin	Fluconazol
Total studie mortalitet	29/127 (22,8%)	37/118 (31,4%)
Mortalitet under studiebehandlingen	10/127 (7,9%)	17/118 (14,4%)
Mortalitet som hänpör sig till <i>Candida</i> -infektion	2/127 (1,6%)	5/118 (4,2%)

Ytterligare data för patienter med neutropeni

Effektiviteten hos anidulafungin (200 mg intravenös startdos följt av 100 mg intravenöst dagligen) på vuxna patienter med neutropeni (definierat som ett absolut antal neutrofiler $\leq 0,5 \times 10^9/l$, vita blodkroppar $\leq 0,5 \times 10^9/l$ eller klassificerat av prövaren som neutropeni vid baslinjen) med mikrobiologiskt bekräftad invasiv candidiasis utvärderades i en analys av poolade data från 5 prospektiva studier (1 jämförande mot caspofungin och 4 icke jämförande med öppen etikett). Patienterna behandlades i minst 14 dagar. För kliniskt stabila patienter tilläts övergång till oral azolbehandling efter minst 5 till 10 dagars behandling med anidulafungin. Sammanlagt 46 patienter ingick i analysen. De flesta av patienterna hade endast candidemi (84,8 %; 39/46). De vanligaste patogener som isolerades vid baslinjen var *C. tropicalis* (34,8 %; 16/46), *C. krusei* (19,6 %; 9/46), *C. parapsilosis* (17,4%; 8/46), *C. albicans* (15,2%; 7/46) och *C. glabrata* (15,2%; 7/46). Den globala framgångsrika responsfrekvensen vid slutet av den intravenösa behandlingen (primärt effektmått) och vid slutet av all behandling var 24/46 (56,5%) respektive 24/46 (52,2%). Mortalitet av alla orsaker fram till studiens slut (uppföljningsbesök efter 6 veckor) var 21/46 (45,7%).

Effektiviteten hos anidulafungin hos vuxna patienter med neutropeni (definierat som ett absolut antal neutrofiler $\leq 0,5 \times 10^9/l$ vid baslinjen) med invasiv candidiasis utvärderades i en prospektiv, dubbelblind randomiserad kontrollerad prövning. Lämpliga patienter fick antingen anidulafungin (200 mg intravenös startdos följt av 100 mg intravenöst dagligen) eller caspofungin (70 mg intravenös startdos följt av 50 mg intravenöst dagligen) (randomisering 2:1). Patienterna behandlades i minst 14 dagar. För kliniskt stabila patienter tilläts övergång till oral azol-behandling efter minst 10 dagars studiebehandling. Sammanlagt 14 patienter med neutropeni med mikrobiologiskt bekräftad invasiv candidiasis (MITT-population) skrevs in i studien (11 anidulafungin; 3 caspofungin). De flesta patienterna hade endast candidemi. De vanligaste patogener som isolerades vid baslinjen var *C. tropicalis* (4 anidulafungin, 0 caspofungin), *C. parapsilosis* (2 anidulafungin, 1 caspofungin), *C. krusei* (2 anidulafungin, 1 caspofungin) och *C. ciferrii* (2 anidulafungin, 0 caspofungin). Den globala framgångsrika responsfrekvensen vid slutet av den intravenösa behandlingen (primärt effektmått) var 8/11 (72,7 %) för anidulafungin och 3/3 (100,0 %) för caspofungin (differens -27,3, 95 % KI -80,9, 40,3); den globala framgångsrika responsfrekvensen vid slutet av all behandling var 8/11 (72,7 %) för anidulafungin och 3/3 (100,0 %) för caspofungin (differens -27,3, 95 % KI -80,9, 40,3). Mortalitet av alla orsaker fram till uppföljningsbesöket efter 6 veckor (MITT-population) var 4/11 (36,4 %) för anidulafungin och 2/3 (66,7 %) för caspofungin.

Patienter med mikrobiologiskt bekräftad invasiv candidiasis (MITT-population) och neutropeni var identifierade i en analys av poolade data från 4 liknande prospektiva, öppna, icke jämförande studier. Effektiviteten hos anidulafungin (200 mg intravenös startdos följt av 100 mg intravenöst dagligen) fastställdes hos 35 vuxna patienter med neutropeni definierat som ett absolut antal neutrofiler $\leq 0,5 \times 10^9/l$ eller vita blodkroppar $\leq 0,5 \times 10^9/l$ (22 patienter) eller klassificerat av prövaren som neutropeni vid baslinjen (13 patienter). Alla patienterna behandlades i minst 14 dagar. För kliniskt stabila patienter tilläts övergång till oral azol-behandling efter minst 5 till 10 dagars behandling med anidulafungin. De flesta patienterna hade endast candidemi (85,7 %). De vanligaste patogener som isolerades vid baslinjen var *C. tropicalis* (12 patienter), *C. albicans* (7 patienter), *C. glabrata* (7 patienter), *C. krusei* (7 patienter) och *C. parapsilosis* (6 patienter). Den globala framgångsrika responsfrekvensen vid slutet av den intravenösa behandlingen (primärt effektmått) var 18/35 (51,4 %) och 16/35 (45,7 %) vid slutet av all behandling. Mortalitet av alla orsaker dag 28 var 10/35 (28,6 %). Den globala framgångsrika responsfrekvensen vid slutet av den intravenösa behandlingen och vid slutet av all behandling var båda 7/13 (53,8%) hos de 13 patienter som klassificerats med neutropeni av prövaren vid baslinjen.

Ytterligare data för patienter med djupa vävnadsinfektioner

Effektiviteten hos anidulafungin (200 mg intravenös startdos följt av 100 mg intravenöst dagligen) hos vuxna patienter med mikrobiologiskt bekräftad candidiasis i djup vävnad utvärderades i en analys av poolade data från 5 prospektiva studier (1 jämförande och 4 med öppen etikett). Patienterna behandlades i minst 14 dagar. I de 4 studierna med öppen etikett tilläts övergång till oral azol-behandling

efter minst 5 till 10 dagars behandling med anidulafungin. Sammanlagt 129 patienter ingick i analysen. Tjugoen (16,3 %) hade samtidigt candidemi. Den genomsnittliga APACHE II-poängen var 14,9 (spännvidd 2 – 44). De vanligaste infektionsställena var bukhinnehålan (54,3 %; 70 av 129), lever och gallvägar (7,0 %; 9 av 129), pleurahålan (5,4 %; 7 av 129) och njurarna (3,1 %; 4 av 129). De vanligaste patogener som isolerades från djup vävnad vid baslinjen var *C. albicans* (64,3 %; 83 av 129), *C. glabrata* (31,0 %; 40 av 129), *C. tropicalis* (11,6 %; 15 av 129) och *C. krusei* (5,4 %; 7 av 129). Den globala framgångsrika responsfrekvensen vid slutet av den intravenösa behandlingen (primärt effektmått) och vid slutet av all behandling samt mortalitet av alla orsaker fram till 6-veckorsuppföljningen framgår av Tabell 5.

Tabell 5. Global framgångsrik responsfrekvens^a samt mortalitet av alla orsaker hos patienter med candidiasis i djup vävnad – poolad analys

	MITT-population n/N (%)
Global framgångsrik responsfrekvens	
EOIVT^b	
Totalt	102/129 (79,1)
Bukhinnehålan	51/70 (72,9)
Lever och gallvägar	7/9 (77,8)
Pleurahålan	6/7 (85,7)
Njurar	3/4 (75,0)
Global framgångsrik respons vid EOT^b	94/129 (72,9)
Mortalitet av alla orsaker	40/129 (31,0)

^a Global framgångsrik respons definierades som både klinisk och mikrobiologisk framgång

^b EOIVT, slutet på intravenös behandling (End of Intravenous Treatment); EOT, slut på all behandling (End of All Treatment)

Pediatrisk population

I en prospektiv, öppen, icke-komparativ, multinationell studie bedömdes säkerheten och effekten för anidulafungin på 68 pediatriska patienter i åldern 1 månad till <18 år med invasiv candidiasis inklusive candidemi (ICC). Patienterna stratifierades efter ålder (1 månad till <2 år, 2 till <5 år och 5 till <18 år) och fick en gång dagligen intravenöst anidulafungin (startdos på 3,0 mg/kg dag 1 och därefter en daglig underhållsdos på 1,5 mg/kg) i upp till 35 dagar, följt av ett frivilligt byte till oralt flukonazol (6-12 mg/kg/dag, högst 800 mg/dag). Patienterna följdes upp vid 2 och 6 veckor efter EOT.

Av de 68 patienter som fick anidulafungin hade 64 en mikrobiologiskt bekräftad *Candida*-infektion och bedömdes avseende effekt i den modifierade intent-to-treat-populationen (MITT). Hos totalt 61 patienter (92,2 %) isolerades *Candida* endast från blod. De vanligaste isolerade patogenerna var *Candida albicans* (25 [39,1 %] patienter), följt av *Candida parapsilosis* (17 [26,6 %] patienter) och *Candida tropicalis* (9 [14,1 %] patienter). Global framgångsrik respons definierades som framgångsrik klinisk respons (i form av botad infektion eller förbättring) tillsammans med framgångsrik mikrobiologisk respons (i form av utläkning eller förmadad utläkning). Den totala frekvensen för global framgångsrik respons i MITT-populationen presenteras i tabell 6.

Tabell 6. Översikt över global framgångsrik respons efter åldersgrupp, MITT-population

		Global framgångsrik respons, n (%)			
Tidpunkt	Global respons	1 månad till <2 år (N = 16) n (n/N, %)	2 till <5 år (N = 18) n (n/N, %)	5 till <18 år (N = 30) n (n/N, %)	Totalt (N = 64) n (n/N, %)
EOIVT	Framgång	11 (68,8)	14 (77,8)	20 (66,7)	45 (70,3)
	95 % KI	(41,3, 89,0)	(52,4, 93,6)	(47,2, 82,7)	(57,6, 81,1)
EOT	Framgång	11 (68,8)	14 (77,8)	21 (70,0)	46 (71,9)

Taulukko 6.
Yhteenveton
onnistuneesta
kokonaismittäin,
MITT-populaatio

	95 % KI	(41,3, 89,0)	(52,4, 93,6)	(50,6, 85,3)	(59,2, 82,4)
FU efter 2 veckor	Framgång	11 (68,8)	13 (72,2)	22 (73,3)	46 (71,9)
	95 % KI	(41,3, 89,0)	(46,5, 90,3)	(54,1, 87,7)	(59,2, 82,4)
FU efter 6 veckor	Framgång	11 (68,8)	12 (66,7)	20 (66,7)	43 (67,2)
	95 % KI	(41,3, 89,0)	(41,0, 86,7)	(47,2, 82,7)	(54,3, 78,4)

95 % KI = exakt 95 % konfidensintervall för binomialfördelning med Clopper-Pearsons metod, EOIVT = slutet av den intravenösa behandlingen, EOT = slutet av all behandling, FU = uppföljning, MITT = modifierad intent-to-treat, N = antal personer i populationen, n = antal personer med respons

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Allmänna farmakokinetiska egenskaper

Farmakokinetiken för anidulafungin har karakteriseras hos friska försökspersoner, speciella populationer och hos patienter. Låg variabilitet i den systemiska exponeringen mellan individerna (variationskoefficient ~25 %) observerades. Steady state uppnåddes första dagen efter startdos (dubbelt så hög som underhållsdosen).

Distribution

Farmakokinetiken för anidulafungin karakteriseras av en snabb distributionshalveringstid (0,5–1 timme) och en distributionsvolym om 30–50 liter, vilket liknar den totala kroppsvätskevolymen. Anidulafungin har en omfattande bindning (>99 %) till humana plasmaproteiner. Inga specifika vävnadsdistributionsstudier med anidulafungin har utförts på mänskliga. Det finns därför ingen information om huruvida anidulafungin tränger in i cerebrospinalvätskan (CSF) och/eller genom blodhjärnbarriären.

Metabolism

Metabolism av anidulafungin i levern har inte iakttagits. Anidulafungin är inte något kliniskt relevant substrat, inducerare eller hämmare av cytokerom P450-isoenzymer. Det är osannolikt att anidulafungin har några kliniskt relevanta effekter på metabolismen av läkemedel som metaboliseras av cytokerom P450-isoenzymer.

Anidulafungin genomgår långsam kemisk nedbrytning vid fysiologisk temperatur och pH till en öppen ringpeptid som saknar svampdödande aktivitet. Nedbrytningshalveringstiden för anidulafungin *in vitro* under fysiologiska förhållanden är cirka 24 timmar. *In vivo* omvandlas därefter den öppnade ringprodukten till peptidlignande nedbrytningsprodukter och utsöndras huvudsakligen genom gallan.

Eliminering

Clearance för anidulafungin är cirka 1 liter/timme. Anidulafungin har en dominerande elimineringshalveringstid om cirka 24 timmar vilket kännetecknar den största delen av koncentration-tid-profilen i plasma, samt en terminal halveringstid om 40–50 timmar vilket kännetecknar den terminala elimineringsfasen för profilen.

I en klinisk studie gavs en engångsdos radioaktivt märkt (¹⁴C) anidulafungin (~88 mg) till friska försökspersoner. Cirka 30 % av den administrerade radioaktiva dosen elimineras i faeces under 9 dagar, varav mindre än 10 % som oförändrat läkemedel. Mindre än 1 % av den administrerade, radioaktiva dosen utsöndrades i urinen, vilket tydde på försumbart njurclearance.

Anidulafunginkoncentrationerna föll under de nedre kvantifieringsgränserna 6 dagar efter dosering. Försumbara mängder av läkemedelsrelaterad radioaktivitet återfanns i blod, urin och faeces 8 veckor efter dos.

Linjäritet

Farmakokinetiken för anidulafungin är linjär över ett brett spann av dagliga doser (15–130 mg).

Speciella patientgrupper

Patienter med svampinfektioner

Farmakokinetiken för anidulafungin hos patienter med svampinfektioner liknar den som ses hos friska försökspersoner, baserat på populationsfarmakokinetiska analyser. Med dygnsdosen 200/100 mg vid en infusionshastighet om 1,1 mg/minut, kan steady state C_{max} och dalkoncentrationerna (C_{min}) uppnå cirka 7 respektive 3 mg/l med ett genomsnittligt steady state- AUC om cirka 110 mg-timme/liter.

Vikt

Även om vikten identifierades som en källa till variabilitet i clearance i den populationsfarmakokinetiska analysen, har vikten liten klinisk relevans på farmakokinetiken för anidulafungin.

Kön

Koncentrationerna av anidulafungin i plasma hos friska män och kvinnor var likartad. I flerdosstudier på patienter var läkemedlets clearance något snabbare (cirka 22 %) hos män.

Äldre

Den populationsfarmakokinetiska analysen visade att median-clearance skilde sig något mellan den äldre gruppen (patienter ≥ 65 år, median-CL = 1,07 liter/timme) och den något yngre gruppen (patienter < 65 år, median-CL = 1,22 liter/timme), medan spänvidden för clearance var likartad.

Etnicitet

Farmakokinetiken för anidulafungin var likartad bland kaukasier, svarta, asiater och latinamerikaner.

Hiv-positivitet

Dosjustering krävs inte på grund av hiv-positivitet, oavsett samtidig antiretroviral behandling.

Leverinsufficiens

Anidulafungin metaboliseras inte via levern. Farmakokinetiken för anidulafungin har undersökts på individer med leverinsufficiens Child-Pugh klass A, B eller C. Koncentrationerna av anidulafungin ökade inte hos individer med leverinsufficiens, oavsett grad. Även om en lätt minskning i AUC-värde sågs hos patienter med leverinsufficiens Child-Pugh C, låg minskningen inom området för populationsskattningarna noterade för friska försökspersoner.

Njurinsufficiens

Anidulafungin har försumbart njurclearance (<1 %). I en klinisk studie på individer med lätt, måttlig, grav eller terminal (dialysberoende) njurinsufficiens var farmakokinetiken för anidulafungin likartad den som setts hos individer med normal njurfunktion. Anidulafungin är inte dialyserbart och kan administreras utan hänsyn till tidpunkten för hemodialys.

Pediatrisk population

Farmakokinetiken för anidulafungin efter minst 5 dagliga doser undersöktes på 24 immunsupprimerade barn (2 till 11 år) och ungdomar (12 till 17 år) med neutropeni. Steady state uppnåddes den första dagen efter en startdos (dubbel underhållsdos), och steady state C_{max} och AUC_{ss} ökade dosproportionellt. Systemexponering, efter en daglig underhållsdos om 0,75 och 1,5 mg/kg/dag till denna grupp, var jämförbar med dem som observerades hos vuxna efter 50 respektive 100 mg/dag. Båda behandlingarna tolererades väl av dessa patienter.

Farmakokinetiken för anidulafungin undersöktes hos 66 pediatriska patienter (1 månad till <18 år) med ICC i en prospektiv, öppen, icke-komparativ pediatrisk studie efter administrering av en startdos på 3,0

mg/kg och en underhållsdos på 1,5 mg/kg/dag (se avsnitt 5.1). Baserat på den populationsfarmakokinetiska analysen av kombinerade data från vuxna och pediatrika patienter med ICC var parametrarna för genomsnittlig exponering ($AUC_{0-24,ss}$ och $C_{min,ss}$) vid steady state för alla pediatrika patienter i samtliga åldersgrupper (1 månad till <2 år, 2 till <5 år och 5 till <18 år) jämförbara med dem för vuxna som får en startdos på 200 mg och en underhållsdos på 100 mg/dag. CL korrigeras för kroppsvikt (l/h/kg) och distributionsvolym vid steady state (l/kg) var likartade i alla åldersgrupper.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

I 3-månadersstudier sågs tecken på levertoxicitet, inklusive förhöjda enzymvärden och morfologiska förändringar, hos både råtta och apa vid 4–6 gånger högre doser än förväntad klinisk, terapeutisk exponering. *In vitro* och *in vivo* gentoxicitetsstudier med anidulafungin visade inte några tecken på gentoxicitet. Långtidsstudier på djur för att bedöma anidulafungins eventuella karcinogenicitet, har inte utförts.

Administrering av anidulafungin till råtta tydde inte på några effekter avseende reproduktionen, inklusive manlig och kvinnlig fertilitet.

Anidulafungin passerade placentabariären hos råtta och spårades i fosterplasma.

Embryofoetala utvecklingsstudier utfördes med doser på mellan 0,2 och 2 gånger (råtta) och mellan 1 och 4 gånger (kanin) den föreslagna terapeutiska underhållsdosen på 100 mg/dag. Anidulafungin orsakade inte någon läkemedelsrelaterad utvecklingstoxicitet hos råtta vid den högsta testade dosen. Utvecklingseffekter hos kanin (något minskad fostervikt) uppträddes endast vid den högsta testade dosen, en dos som också förorsakade toxicitet hos moderdjuret.

Koncentrationen av anidulafungin i hjärnan var låg (hjärna/plasma-ratio om ungefär 0,2) hos icke-infekterade vuxna och neonatala råttor efter en engångsdos. Dock ökad koncentrationerna i hjärnan hos icke-infekterade neonatala råttor efter fem dagliga doser (hjärna/plasma-ratio om ungefär 0,7). I studier med multipla doser hos kaniner med disseminerad candidiasis samt möss med *Candida*-infektioner i centrala nervsystemet (CNS) har anidulafungin visats minska svampmängden i hjärnan. Resultaten från farmakokinetisk-farmakodynamiska studier på kaninmodeller av disseminerad candidiasis och hematogen *Candida*-meningoencefalit tydde på att högre doser av anidulafungin krävdes för att på bästa sätt behandla infektioner i CNS-vävnader i förhållande till icke-CNS-vävnader (se avsnitt 4.4).

Råttor fick anidulafungin i tre dosnivåer samt anestesi inom en timme med en kombination av ketamin och xylazin. Råttorna i högdosgruppen upplevde infusionsrelaterade reaktioner, som förvärrades av anestesin. Vissa råttor i mellandosgruppen fick liknande reaktioner, men endast efter administrering av anestesi. Inga biverkningar sågs i lågdosgruppen vid närvaro eller frånvaro av anestesi och inga infusionsrelaterade reaktioner i mellandosgruppen i frånvaro av anestesi.

Studier utförda på juvenila råttor tydde inte på större känslighet för hepatotoxicitet orsakad av anidulafungin än hos vuxna djur.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälpmän

Sackaros
Polysorbat 80 (E433)
Vinsyra

Natriumhydroxid (E524) (för justering av pH-värdet)
Saltsyra E507 (för justering av pH-värdet).

6.2 Inkompatibiliteter

Detta läkemedel får inte blandas eller ges samtidigt med andra läkemedel eller elektrolyter förutom de som nämns i avsnitt 6.6.

6.3 Hållbarhet

3 år.

Avvikeler i upp till 96 timmar vid temperaturer upp till 25°C är tillåtna och pulvret kan återföras till kylförvaring.

Beredd lösning:

Den beredda lösningen kan förvaras i upp till 25°C i upp till 24 timmar. Får ej frysas.

Den kemiska och fysikaliska stabiliteten för den beredda lösningen är 24 timmar vid 25°C.

Ur mikrobiologisk synvinkel bör produkten användas omedelbart. Om produkten inte används omedelbart, är förvaringstiderna och förhållandena före användning användarens ansvar.

Infusionslösning:

Infusionslösningen kan förvaras vid 25°C i 48 timmar. Får ej frysas.

Kemisk och fysikalisk stabilitet för infusionslösningen har visats under 48 timmar vid 25°C.

Ur mikrobiologisk synvinkel bör produkten användas omedelbart. Om produkten inte används omedelbart, är förvaringstiderna och förhållandena före användning användarens ansvar.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Förvaras i kylskåp (2°C-8°C).

Förvaringsanvisningar för läkemedlet efter beredning och spädning finns i avsnitt 6.3.

6.5 Förpacknings typ och innehåll

Typ 1 färglös glasinjektionsflaska, försluten med en typ 1 butylgummipropp och aluminiumförslutning med metall-lock med en polypropenskiva.

Förpackning innehållande 1 injektionsflaska.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion och övrig hantering

Det finns inga särskilda anvisningar för destruktion.

Anidulafungin Stada ska beredas med vatten för injektionsvätskor och därefter spädas med ENDAST 9 mg/ml (0,9 %) natriumklorid infusionsvätska eller 50 mg/ml (5 %) glukos infusionsvätska.

Kompatibiliteten för färdigberett Anidulafungin Stada med intravenösa substanser, tillsatser eller andra läkemedel än 9 mg/ml (0,9 %) natriumklorid infusionsvätska eller 50 mg/ml (5 %) glukos infusionsvätska har inte fastställts. Infusionslösningen får ej frysas.

Beredning

Bered varje injektionsflaska aseptiskt med 30 ml vatten för injektionsvätskor till en koncentration av 3,33 mg/ml. Beredningstiden kan ta upp till 5 minuter. Om partiklar eller missfärgning upptäcks vid efterföljande spädning, ska lösningen kasseras. Utseendet efter beredning är en klar, färglös till gul lösning.

Spädning och infusion

**Parenterala läke medel ska, när lösning och förpackning gör det möjligt, inspekteras visuellt
beträffande partiklar och missfärgning före administrering. Om partiklar eller missfärgning
upptäcks ska lösningen kasseras.**

Vuxna patienter

Överför aseptiskt innehållet i den färdigberedda injektionsflaskan (flaskorna) genom att långsamt tillsätta lösningen till en påse (eller flaska) för intravenöst bruk, innehållande antingen 9 mg/ml (0,9 %) natriumklorid infusionsvätska eller 50 mg/ml (5 %) glukos infusionsvätska, med konstant försiktig omröring för att uppnå lämplig koncentration av anidulafungin. Tabellen nedan visar spädning till en koncentration på 0,77 mg/ml för den slutliga infusionslösningen och infusionsinstruktioner för varje dos.

Spädningskrav för administrering av Anidulafungin Stada

Dos	Antal flaskor med pulver	Total färdigberedd volym	Volym av Infusions-lösning ^A	Total infusionsvolym ^B	Infusions-hastighet	Minsta durationstid för infusion
100 mg	1	30 ml	100 ml	130 ml	1,4 ml/min eller 84 ml/timme	90 min
200 mg	2	60 ml	200 ml	260 ml	1,4 ml/min eller 84 ml/timme	180 min

^A Antingen 9 mg/ml (0,9 %) natriumklorid infusionsvätska eller 50 mg/ml (5 %) glukos infusionsvätska.

^B Infusionslösningens koncentration är 0,77 mg/ml

Infusionshastigheten ska ej överstiga 1,1 mg/min (likvärdigt med 1,4 ml/min eller 84 ml/timme vid beredning och spädning enligt instruktion) (se avsnitt 4.2, 4.4 och 4.8).

Pediatriskta patienter

För pediatriskta patienter i åldern 1 månad till <18 år varierar volymen av infusionslösning som krävs för att leverera dosen beroende på patientens vikt. Den färdigberedda lösningen måste spädas ytterligare till en koncentration på 0,77 mg/ml för den slutliga infusionslösningen. En programmerbar spruta eller infusionspump rekommenderas. **Infusionshastigheten ska ej överstiga 1,1 mg/min (likvärdigt med 1,4 ml/min eller 84 ml/timme vid beredning och spädning enligt instruktion)** (se avsnitt 4.2 och 4.4).

1. Beräkna patientens dos och bered rätt antal injektionsflaskor enligt spädningsinstruktionerna för att erhålla en koncentration på 3,33 mg/ml (se avsnitt 2 och 4.2)
2. Beräkna volymen (ml) färdigberedd anidulafungin som krävs:
 - Volym av anidulafungin (ml) = dos av anidulafungin (mg) ÷ 3,33 mg/ml
3. Beräkna den totala volymen av doseringslösningen (ml) som krävs för att erhålla en slutlig koncentration på 0,77 mg/ml:

- Total volym av doseringslösning (ml) = dos av anidulafungin (mg) \div 0,77 mg/ml
4. Beräkna volymen av spädningsvätska [50 mg/ml (5 %) glukos infusionsvätska, USP, eller 9 mg/ml (0,9 %) natriumklorid infusionsvätska, USP (fysiologisk saltlösning)] som krävs för att bereda doseringslösningen:
- Volym av spädningsvätska (ml) = total volym av doseringslösning (ml) – volym av anidulafungin (ml)
5. Överför aseptiskt de erforderliga volymerna (ml) av anidulafungin och 50 mg/ml (5 %) glukos infusionsvätska, USP, eller 9 mg/ml (0,9 %) natriumklorid infusionsvätska, USP (fysiologisk saltlösning) till en infusionsspruta eller infusionspåse för intravenös administrering.

Ej använt läkemedel och avfall ska kasseras enligt gällande anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

STADA Arzneimittel AG
Stadastrasse 2-18
61118 Bad Vilbel
Tyskland

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

34931

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet: 2.3.2018

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

23.6.2022